

HASŁO ŁÓDZKIE

DZIENNIK BEZPARTYJNY

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Łódź, Al. Kościuszki 73, tel. 63-66.
Telefon redakcji nocnej 29.

Cena 15 groszy

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godziny 5-6 po południu
Sekretariat czynny od godz. 4-6 po południu

Pierwsze jaskółki

Projekty zmian Konstytucji

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Blok Bezpartyjny przygotowuje się już do wniesienia na teren parlamentarny kilku pierwszych projektów zmiany w Konstytucji.

Będą to przede wszystkim projekty: co do obieralności prezydenta na sposób amerykański przez plebiscyt narodu oraz co do wprowadzenia odpowiedzialności gabinetu przed prezydentem.

Szłusuj!

Posel Szebeko z „24” składa mandat

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Posel Szebeko z listy 24 złożył mandat.

Oświadczył on, iż nie może pogodzić się z metodami i taktyką Zw. Lud. Nar. i zmuszony jest ustąpić z klubu.

Posel Olszowski porzuca dyplomację

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Jak się dowiadujemy w M. S. Z. poseł polski z Berlina p. Olszowski porzuca służbę dyplomatyczną i wbrew pierwotnym projektom nie pojedzie na placówkę do Angory. Przechodzi w stan spoczynku.

Sejm i Senat na Targach Poznańskich

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Wyruszyła do Poznania na Targi wycieczka posłów i senatorów pod przewodnictwem Marszałka Sejmu Daszyńskiego.

Min. Zaleski zdrowy

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Po kilkodniowej chorobie wstał już z łóżka min. Zaleski. Przez czas jakiś minister pozostanie w domu.

Objął już urządowanie podsekretarza stanu w M. S. Z. p. Wysocki.

Danja-Polska 2:0

Zwycięstwo gości w pierwszych rozgrywkach o puchar Dawesa

WARSZAWA, 4.5. Na kortach „Legii” zostały dzisiaj rozegrane pierwsze rozgrywki o puchar Dawesa.

Polskę reprezentowali tenisiści Jerzy Stolarow (Łódź) i Przemysław Warmiński i ze strony duńskiej stanęli Ulrich i Petersol.

W zawodach Ulrich—Stolarow, pierwszy zwyciężył w stosunku 3:6, 6:4, 6:0, 6:4.

W meczu Petersol—Warmiński wynik był na korzyść duńczyka w stosunku 6:2, 3:6, 6:4, 6:2.

W toku gry odnosiło się wrażenie, że Ulrich gra lepiej od Petersola, a Warmiński lepiej od Stolarowa.

Obie wygrane duńczyków przysły im nie bez walki.

Jutro gra podwójna Ulrich—Petersol przeciwko braciom Stolarow. (PAT)

Zamach na dyplomate sowieckiego

Dwa chybione strzały do przedstawiciela handlowego Z. S. S. R.

Na tropie planowej akcji zamachowej rosyjskiej młodzieży monarchistycznej

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Około godziny 5 po południu lotem błyskawicy rozeszła się po Warszawie wiadomość o ZAMACHU NA POSŁA SOWIECKIEGO.

Okazało się to nieprawdą. Miał istotnie miejsce zamach na przedstawiciela handlowego ZSSR. p. Lizarewa w okolicznościach następujących:

O godz. 4 min. 40, na rogu ul. Wilczej i Marszałkowskiej, w chwili, gdy w Wileczą szła wolniutko luksusowa limuzyna marki Minerva, z grupki przechodniów czekających na przejście, z lewego chodnika PA-DŁY DWA, JEDEN PO DRUGIM STRZAŁY rewolwerowe.

Równocześnie jakiś młodzieniec w czarnym palcie i czarnym kapeluszu, rzucił się poprzez pierzchający tłum, GROZBA REWOLWERU torując sobie drogę. Uciekał w stronę dworca i wpadł do lokalu księgarni i czytelnicy rosyjskiej emigracji na ul. Marszałkowskiej Nr. 68.

Ścigany był już przez policję i prawie równocześnie za nim wpadł tam podkomisarz Rothmil z posterunkowym.

Tymczasem na rogu Wilczej limuzyna stanęła, a z wnętrza jej rozległ się przeraźliwy KRZYK PANICZNEGO STRACHU.

W aucie siedzieli radca handlowy poselstwa sowieckiego p. Lizarew w towarzystwie

dwoch swych sekretarzy Djakonowa i Makarenki.

Jak się okazało ŻADNA Z KUL NIE DOSIĘGŁA JADĄCYCH. Jedna przebiła ścianę auta, druga rozbiła szybę. Odlamkami szkła raniony został w palce i łokieć lewej ręki jeden z sekretarzy.

P. Lizarew wychylił się z auta i zwrócił się do tłumu, aby ktoś wezwał lekarza. Wekzano mu pobliską stację prywatnego pogotowia lekarskiego. Tam też udał się LEKKO - RANNY SEKRETARZ. Po opatrunku auto ruszyło do poselstwa sowieckiego na ul. Poznańską.

W lokalu czytelnicy emigracji rosyjskiej przystąpiono niezwłocznie do wstępnego badania rozbrojonego już zamachowca.

Był on niezwykle BLADY I ZDENERWOWANY. Dział i długo nie mógł wykrztusić ani słowa.

Wreszcie, gdy pozwolono mu usiąść i podano szklankę wody, zaczął po długiej chwili przychodzić do siebie, a pod koniec badania opanował się już zupełnie i bez zdenerwowania odpowiadał na pytania.

Nazywa się Jerzy Woyciechowski. Ma lat 23. Jest emigrantem rosyjskim. PRZYBYŁ DO POLSKI NIELEGALNIE z Kijowa w r. 1921 i otrzymał prawo azylu. Mieszka w Milanówku pod Warszawą.

Woyciechowski oświadczył: Miałem zamiar zabić Lizarewa, gdyż jego znałem do-

brze z widzenia. NIE MOGŁEM WAŻYĆ SIĘ NA ZABICIE POSŁA BOGOMOŁOWA. Wiem, że Lizarew jest jednym ze szkodników Rosji — to mi wystarczy. A przytem już DAWNO NURTUJE WE MNIĘ MYŚL O ZEMSCIE ZA ZAMORDOWANIE PRZEZ SOWIECKICH SIEPACZY MYCH NAJBLIŻSZYCH.

Nie wiem jaka kara mnie czeka, jest mi to obojętne. Żałuję jedynie, że kule moje nie dosięgły Lizarewa. CZYN MÓJ UWAŻAM JAKO JEDEN JESZCZE PROTEST PRZECIWIŻ RZĄDOM SOWIECKIM W MEJ OJCZYŹNIE. NIE MAM WSPÓLNIKA.

Woyciechowski jest synem Leona i Heleny z Simanowskich. Ojciec jego był ongiś urzędnikiem gubernatorstwa w Kaliszu.

Stwierdzono, że sprawca strzałów był stałym bywalcem nocnych dancinów, używał narkotyków i często upijał się.

Po wstępnym przesłuchaniu Woyciechowskiego, przewieziono go do II komisariatu a następnie do więzienia śledczego pod silną eskortą.

W czasie powtórnego badania w komisariacie obecni byli przedstawiciele władz sądowo - śledczych, prokuratury, Komisarz Rządu Jaroszewicz, nac. policji śledczej Su chenech.

Przybył również poseł sowiecki Bogomołow.

Na krótko przed zamknięciem numeru, w nocy nasz korespondent doniósł jeszcze z Warszawy:

Energicznie prowadzone śledztwo jest NA TROPIE SENSACYJNYM. Szczegóły trzymane w tajemnicy.

Ustalono, że Woyciechowski BYŁ CZŁONKIEM ORGANIZACJI ROSYJSKIEJ MŁODZIEŻY MONARCHISTYCZNEJ. NIE JEST WYKLUCZONY ZWIĄZEK TEGO ZAJŚCIA Z ZAMACHEM KOWERDY JAK RÓWNIEŻ, ŻE ISTNIEJE PLAN SERJI ZAMACHÓW NA OSOBISTOŚCI Z DYPLOMACJI SOWIECKIEJ. Po procesie Kowrody poselstwo sowieckie jakoby zwracało uwagę na Woyciechowskiego, jako niebezpiecznego monarchistę.

Radca Lizarew trzyma się zdala od polityki i uważany jest jako fochowy jedynie urzędnik poselstwa sowieckiego. Przybył do Polski przed rokiem. SFERY PRZEMYSŁOWE ŁÓDZI ZNAJĄ GO, gdyż bawił w naszym mieście czas jakiś, badając produkcję tekstylną, a nawet czyniąc pewne zamówienia.

Niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o zamachu, udali się do poselstwa sowieckiego wicedyrektor protokołu dyplomatycznego p. Andrycz oraz radca Przemyski, aby imieniem rządu polskiego wyrazić ubolewanie z powodu zamachu posłowi Bogomołowowi oraz zapewnienie, że władze przeprowadzą śledztwo i że winni zostaną ukarani zgodnie z przepisami prawa.

W obronie przed obuchem podatków

Doniosła inicjatywa „Jedynki”

Korespondent Hasła Łódzkiego donosi z Warszawy:

Grupa stołeczna posłów i senatorów Bl. Bezp. t. zw. „Jedynki” wyloniła specjalną komisję, która ma na celu zająć się palącą sprawą unormowania podatków w Polsce, zbadania niesprawiedliwego ich podziału, słowem obronę interesów sier zbytnio obciążonych podatkami.

Należy się w najbliższych dniach spodziewać — jak mnie informują w sferach miarodajnych — że Min. Skarbu wyda okólnik do władz skarbowych z odpowiednim pouczeniem jak zachowywać się w sprawach wymiaru podatków, w pierwszym rzędzie — obrotowego.

Do Kowna! Szczęść Boże!

Wyjazd polskiej delegacji na rokowania

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Dzisiaj, w sobotę, wyjeżdża do Kowna na rokowania polsko-litewskie delegacja polska do komisji bezpieczeństwa i odszkodowań. Przewodniczy nac. wydz. wsch. M. S. Z.

p. Hołowko, towarzyszą: prof. Julian Makowski, p. Perkowski, jako sekretarze i rzeczoznawcy — plk. szt. gen. Myszkowski, plk. szt. gen. Przybylski, nac. wydz. Min. Skarbu Jakubowski i radca tegoż ministerstwa dr. Nowak.

Skandal na sali sądowej

Odważni bo „nietykalni” posłowie — komuniści

demonstrowali na procesie Hromady

WILNO, 4.5. W 45-tym dniu procesu „Hromady” na sali miały miejsce incydenty, wywołane przez posłów frakcji komunistycznej, Warkskiego, Bittnera, Rosiada, Gawrona i posła sel-robu lewicy, Walnickiego.

Tuż po otwarciu posiedzenia poseł Warski, zwracając się do oskarżonych, zawołał: — „Hromadzie” od robotników komunistycznych pozdrowienia! Jestem delegatem frakcji komunistycznej Sejmu Polskiego w Warszawie!

Przewodniczący polecił wyprowadzić demonstracyjnych posłów, a gdy komendant

konwoju zakomenderował „Alarm!” — wówczas inni posłowie zawołałi w stronę oskarżonych:

Posel Bittner: — Pozdrowienia „Hromadzie” od robotników łódzkich!

Posel Walnicki: — Pozdrowienia dla „Hromady” od robotników ukraińskich!

W tym momencie posłowie komunistyczni zostali z sali wyprowadzeni, poczem — po wylegitymowaniu ich w pokoju dyżurnego oficera policji — wypuszczeni na wolność.

Dzisiaj w numerze:

Zamach na dyplomate sowieckiego. Str. 1.
Obrona przed obuchem podatków. Str. 1.
Wyjazd delegacji polskiej do Kowna. Str. 1.
Dwa gigantyczne loty polskie. Str. 2.
Straszny wypadek w fabryce Poznańskiego. Str. 4.

Naprzód! Po sławę dla bandery polskiej!

Dwa gigantyczne loty przez Atlantyk

Paryż — Nowy Jork i Warszawa — Ameryka Południowa

Jak już donosiliśmy przed kilkoma dniami w „Hasle Łódzkim” dwaj lotnicy polscy mjr. Idzikowski i mjr. Kubała odbyli lot próbnym na swoim aparacie „Biały Orzeł”, na którym w najbliższym czasie mają przelecieć Atlantyk.

Obecnie dowiadujemy się ciekawych szczegółów o ich aparacie, jak również i o drugim, zamierzonym przez asów lotnictwa polskiego, locie.

„Biały Orzeł” gotowy jest już do lotu. Lada chwila wzbije się w błękity i poszybując ponad chmurami i pniąciami się w dole odmętami oceanu, ku Nowemu Światu, ku Ameryce.

Lot ten odbędzie się na specjalnie do tego celu zbudowanym we Francji dwupłatowcu typu „Amyot”, zaopatrzonym w silnik 650-konny Lorain - Dietrich, silnik, którym posługiwał się sławny lotnik Pelletier d'Oisy w czasie swego raidu śródziemnomorskiego w roku ubiegłym.

Rozpoczęcia raidu polskich lotników spodziewać się należy w przeciągu najbliższych kilku dni.

A podczas, gdy w Paryżu wrą gorączkowo przygotowania do lotu Paryż — New-York, podczas gdy „Biały Orzeł” odbywa raz wraz próbne loty przed swym tytanicznym transoceanicznym lotem, w Amsterdamie, stolicy nizinnej Holandji, pracują z wyteżeniem dwaj inni oficerowie polskiej marynarki powietrznej, porucznicy Kazimierz Kalina i Szałas, dwa asy lotnictwa polskiego.

W warsztatach amsterdamskich budowany jest drugi olbrzymi samolot typu Foker, zaopatrzony w trzy precyzyjne motory Wright'a, każdy o sile 200 koni (na takich motorach przelecieli Atlantyk Amerykanie).

Drugi ten olbrzymi powiatrzny, brat „Białego Orła”, przeznaczony jest również do przelotu na drugą półkulę.

Inna jednak będzie jego droga. Kierować się on będzie z Warszawy do Ameryki Południowej, którą to drogę odbędzie w trzech skokach.

Wystartuje prawdopodobnie z Dębłina, z lotniska oficerskiej szkoły lotniczej, które jest największym w Polsce lotniskiem. Lot-

nisko warszawskie za małe jest dla tego olbrzymia, który wyruszy w drogę obciążony kilku tysiącami kilogramów.

Pierwszy etap do Warszawa—Lion (Francja), drugi Lion—Afryka i wreszcie trzeci to właściwy przelot nad oceanem poprzez równik do Ameryki Południowej.

Za parę tygodni rozpocznie się ten raid.

Muszą się spieszyć porucznicy Kalina i Szałas — przelot nad równikiem ze względu na panujące na oceanie burze możliwy jest tylko w dwu miesiącach: maju i październiku.

Niedługo już dwa białe ptaki rozwiną do lotu swe skrzydła, zakończone białe - czer-

wonemi szachownicami — emblematami polskiego lotnictwa.

Przelot polskich lotników przez ocean oprócz znaczenia pięknego i trudnego wyczynu sportowego posiadać będzie znacznie większą wartość.

Przelot nad oceanem w aparatach specjalnie do tego celu skonstruowanych, to pierwszy krok ku zaprowadzeniu regularnej komunikacji lotniczej pomiędzy Starym a Nowym Światem. To rzucenie przez Atlantyk pierwszych przeseł wspaniałego mostu, który połączy Amerykę z Europą, to nowy triumf geniuszu ludzkiego, nowe zwycięstwo nad czasem i przestrzenią.

Tłok do Trybunału Stanu

Z obrad Komisji Konstytucyjnej

WARSZAWA, 4.5. Sejmowa komisja konstytucyjna obradowała wczoraj nad ustaleniem kandydatów do Trybunału Stanu. W związku z tem wywiązała się dyskusja co do formy załatwienia wyboru kandydatów, ponieważ ilość kandydatów zgłoszonych przekraczała liczbę miejsc. Ustalono, że zgodnie z ustawą w Trybunale Stanu kandydaty będą obsadzone według klucza obowiązującego przy podziale przewodnictw w komisjach.

Następnie komisja przystąpiła do podziału dekretów P. Prezydenta Rzeczypospolitej pomiędzy członków komisji, referentów.

Wywiązała się krótka dyskusja w sprawie traktowania dekretów P. Prezydenta, a mianowicie, czy dopuszczalne jest zatwierdzenie tych dekretów przez sejm, czy też dekrety te — o ile nie będą zgłoszone żadne zmiany — mają być przyjęte w krótkiej drodze do wiadomości. Ponieważ komisja konstytucyjna wraz z prawniczą ma rozważyć zasadniczo sprawę ustaw sejmowych, zwłaszcza w odniesieniu do dekretów, postanowiono postępować w ten sposób, iż każdy dekret przydzielony komisji ma być zreferowany i sprawozdanie ma być przedłożone sejmowi na plenum.

W wypadku gdy komisja zażąda uchylecia względnie nowelizacji dekretu, winien być wniesiony na plenum odpowiedni wniosek. W przeciwnym zaś razie, gdy komisja nie zamierza uchylać ani nowelizować dekretu, przewodniczący komisji zawiadamia o tem marszałka sejmu.

Liga Narodów — w czerwcu

40 punktów porządku obrad

GENEWA, 4.5. Zgromadzenie Ligi Narodów ma się rozpocząć w Genewie dnia 3-go czerwca, a sesja Rady Ligi dnia 14 czerwca. Program obrad Rady zawiera 40 punktów dotyczących poza kwestiami politycznymi różnych kwestyj technicznych. Główne zainteresowanie budzi sprawozdanie komisji

trzech w sprawie afery w St. Gothard oraz sprawozdanie z bezpośrednich rokowań między Polską i Litwą. Rada Ligi zajmie się także wynikiem rozpraw w Międzynarodowym Trybunale Rozjemczym w Hadze w kwestji szkół mniejszościowych na Górnym Śląsku. (ATE).

Nowy transport „pod stienku!”

G. P. U. hula na Ukrainie

RYGA, 4.5. Donoszą z Charkowa, że na Ukrainę przybyła delegowana przez moskiewskie G. P. U. P. specjalna komisja, której zadaniem jest ostateczna likwidacja ukraińskich organizacji niepodległościowych. Komisja ta dokonała już w Charkowie, w Połtawie, Kijowie, Odessie oraz Zagłębiu Do-

niekiem więcej niż 1000 aresztowań wśród Ukraińców. Aresztowano wielu wojskowych.

Ponieważ więzienia na Ukrainie są przepełnione, więc znaczną część aresztowanych przewieziono do więzień rosyjskich. (ATE).

Kongres międzynarodowej organizacji pracy

WARSZAWA, 4.5. W sali Rady Miejskiej odbyło się przy udziale delegatów zagranicznych i licznych uczestników z całej Polski otwarcie drugiego zjazdu międzynarodowej organizacji pracy, nad którym protek-

torat objął P. Prezydent Rzeczypospolitej, prof. Dr. Ignacy Mościcki.

Na obrady zjazdu przybył minister rolnictwa p. Karol Niezabytowski, minister reform rolnych Dr. Witold Staniewicz, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, wojewoda warszawski p. Twardo, prezydent miasta p. Stomiński oraz wyżsi urzędnicy zainteresowanych ministerstw. (PAT).

Rokowania litewsko-niemieckie idą po grudzie

GDANSK, 4.5. Z Kowna donoszą, że rokowania handlowe niemiecko - litewskie nabrały w ostatnim czasie na trudności o charakterze zarówno politycznym jak i gospodarczym. W Kownie nie sądzą jakoby traktat handlowy niemiecko - litewski mógł być

w krótkim czasie podpisany. Porozumienie osiągnięto tylko w kwestjach drobnych, przede wszystkim w sprawach konsularnych i prawniczych. Natomiast w dziedzinie taryf kolejowych i okrętowych wyłoniły się bar-dzo daleko idące różnice zdań. (PAT).

Klejnoty carskie — ostatnią deską ratunku

Sowiety na gwałt szukają kupców

LONDYN, 4.5. Starania Sowietów o sprzedaż klejnotów carskich zwracają tu ogólną uwagę jako dowód krytycznego stanu finansów Rosji Sowieckiej. Jeden z syndykatów djamentowych w Anglii wysłał swego przedstawiciela do Rygi upoważniając go do

rokowania w sprawie nabycia klejnotów na sumę około miliona funtów szterlingów. Inne grupy finansistów międzynarodowych rozpoczęły również z Sowietami pertraktacje w tej sprawie. (ATE).

Szlakiem „Italji” na podbój bieguna północnego

SZTOKHOLM, 4.5. (Tel. wł. „Hasła Łódzkiego”). Poszczególne stacje radiowe informują o dalszym przebiegu lotu aerostatu włoskiego.

Wczoraj o godz. 6 wieczorem stwierdzono, że „Italia” przelatuje nad Wundsvall i Hernösand nad wschodnim wybrzeżem Szwecji. W kilka minut później już „Italia” dotarła do Finlandji do miejscowości nadbrzeżnej Seinäjuti. O godz. 7 wieczorem aerostatek przelatował w odległości 100 km. na północ od Gamle Karleby i to z przeciętną szybkością 90—100 klm. na godzinę. „Italia” podała wiadomość, że pogoda jest dobra i wiatry przeciwne słabe, tak, że lot zapowiada się doskonale.

Według ostatnich informacji, które tutaj nadeszły z Finlandji „Italia” natrafiła w locie swoim na silny wicher północny wskutek czego w ostatnich godzinach bardzo mało posunęła się naprzód. Około północy sterowiec przeszedł nad Brahestadt nad zatoką

Botnicką w Finlandji, w odległości około 150 klm. na południe od Torn.

GRAND-KINO

Dziś

dni następnych

209
Początek seansów o godz. 4.30 popoł., w niedziele, soboty i święta od godz. 1-ej popoł.

Orkiestra pod dyrykcją p. R. Kantora.

Emocjonujący dramat życiowo - erotyczny, osnuty na tle głośnej sztuki Melchiora Lengyela „Najstojniejsza z kobiet” p. t.

„Ubośtwiana”

W rolach głównych:

Czarodziejka ekranu ubóstwiana przez całą Europę **LILI DAMITA**
Warnick Ward, Fred Solm, Arnold Korf i inni.

Wielkie pożądanie. Wielkie poświęcenie.
Wielka miłość. Wielki szal zmysłów.
Bogata wystawa. Czarowne widoki Hiszpanji.

Ważne dla cechów i gospód czeladzi!

Ogłoszenia i zawiadomienia wszelkiego rodzaju o zebraniach Cechów i gospód czeladzi administracja

„Hasła Łódzkiego”

umieszcza bezpłatnie.

Sprawa amnestji

na Radzie Ministrów

Korespondent Hasła Łódzkiego donosi z Warszawy:

Na jednym z najbliższych posiedzeń Rady Ministrów omawiana będzie sprawa amnestji dla więźniów politycznych.

Rząd na posiedzeniu tem określić ma swój stosunek do wniosków i żądań lewicy parlamentarnej.

Ku końcowi procesu Bispinga

Korespondent „Hasła Łódzkiego” donosi z Warszawy:

Jutro — pojutrze ogłoszony będzie wyrok w sprawie Bispinga.

Ostatni przemawiał adw. Rymowicz i rozpoczęły się repliki stron, które i dziś jeszcze potrwać.

Nie było dymisji kata

Korespondent warszawski „Hasła Łódzkiego” donosi:

Długo i szeroko rozpisywała się prasa warszawska (a za nią powtarzały niektóre dzienniki łódzkie) o tem, jakoby kat stracił posadę, gdyż rozpił się.

Z miarodajnego źródła informują, że wszystkie wiadomości o zwolnieniu kata są nieprawdziwe, a temsamem i motywy, które miały zwolnienie to spowodować, nie odpowiadają prawdzie.

Kino, Radjo i... Statystyka

Trzy — uważam — największe zdobycze posiadała współczesna demokracja, jeśli chodzi o broń w wywalczaniu lepszego dla wszystkich jutra.

Jeśli bowiem przyjmujemy, że w „jedności siła”, że nadeszły czasy, gdy zwarta, świadoma swych celów masa uczynić może wszystko co zechce, o cóż innego chodzi, jak nie o stworzenie środków dla przeprowadzenia szybkiej mobilizacji sił społecznych?

Trzy wspaniałe w tym względzie istnieją zdobycze:

Kino, Radjo i... Statystyka.

Dawniej, gdy losem krajów i społeczeństw rządziły jednostki — wielkie idee, kardynalne wskazania historii, nauki, nakazy i doświadczenia ludzkości, mogły kryć się w milczeniu książek, które jednostkom tylko były potrzebne, im bowiem wystarczył szept drukowanego słowa.

Dziś — niema jednostek, jest masa. — A masie trzeba krzyczeć, aby na całym jej froncie było słycać. Dziś trzeba używać donośnego głosu radja, trzeba setkami tysięcy w żywych obrazach ekranu ilustrować rzeczywistość i stwarzać wizje przyszłości, aby wznieść jeden, powszechny nastrój zapału, czy oburzenia, aby masę zelektryzować, aby jej siły zmobilizować.

Kino i radjo są w tym względzie zdobyczą dla demokracji nieocenioną.

Ale jest jedna jeszcze potęga, mająca władzę przemawiania do zbiorowości w sposób jasny i zrozumiały jednakowo dla wszystkich Cyfry statystyki!

Krzyczeć one mogą, jak megafony, a stwarzać obrazy i wizje, jak na ekranach.

Jeśli kina i radja „polska demokracja” używa dla propagowania wśród mas... nagości, jazz-bandu, erotycznych podniet i t. d., to statystyki nie używa wogóle.

Statystyka nie zajmuje się (chyba w Ameryce), sprawami nagości, współczesnych tańców i tem wszystkim, co jest taką kopalnią tematów dla tłumy.

Ale, kto wie, może by nie jedna sensacja znalazła się wśród cyfr statystycznych. Może by one zajęły tłum, może porwały by go swą wymową?!

Staraniem Gospodarstwa Społecznego ukazała się niewielka książeczka p. t. „Praca dzieci i młodocianych w Polsce”.

Autorka, p. Halina Krachelska, jest znaną działaczką na terenie opieki nad pracą — można jej ufać, że przedmiot zna.

Książeczkę tę, pełną cyfr statystycznych czyta się ze zgrozą.

Ludzie! Jest to przecież sprawa młodego pokolenia. Zagadnienie, które streszczamy sobie oklepem już, a tak głębokim aforyzmem, „Młodzież — przyszłość narodu!” — Czyż nie zainteresuje was ten temat?

Szraśne, przerażające wprost cyfry i wnioski podaje nam książeczka p. Krachelskiej!

Zaraz na wstępie padają groźne cyfry zmniejszającej się po wojnie liczby urodzeń. Baczność! Zagadnienie ochrony sił i zdrowia młodego pokolenia staje się więc jedną z najpierwszych trosk!

Przerazić muszą dalsze dane świadczące o niesłuchaniu rabunkowej gospodarcze tym największym skarbem kraju, jakim są dzieci i młodzież.

Mówi się tu rzecz prosta o pokoleniu robotniczym, o wielkiej, pogrzebanej, bezdomnej masie piwnic i poddaszy.

Różne gałęzie przemysłu zatrudniają od 10 proc. do 80 proc. młodocianych.

Jest to element wyczerpywany, wyniszczany pracą ponad siły — wyzyskiwany ohydnie w placu.

Klamstwem jest tłumaczenie tego wyzysku „Kształceniem zawodowym” młodzieży.

Szkolenia niema i jest ono nie do pomyślenia dziś, gdy chłopak czy dziewczyna ma pracę zmechanizowaną przy takiej czy innej maszynie, przy której tkwią parę lat jako praktykanci, lub gdy ich się używa, również przez długi czas, jako poprostu posługaczy, tragarzy i t. d.

Niema w przemyśle szkolenia zawodowego, jest tylko rabunek młodych sił i wyzysk — twierdzi p. Krachelska.

I stwierdza ona, że przemysł niemiecki zrozumiał już całkowitą niemożliwość pogodzenia tempa i metod pracy współczesnego przemysłu z nauczaniem. Wielcy przemysłowcy niemieccy wprowadzili już jeden dzień w tygodniu płatny poświęcony nauce teoretycznej i praktycznej wyłącznie.

Przysposobienie zawodowe młodzieży robotniczej winno się zasadniczo odbywać poza murami fabryki nie na korzyść przedsię-

Według rozkazu Moskwy

Starcie komunistów z rojalistami na terenie wyborów do parlamentu francuskiego

(Korespondencja własna „Hasła Łódzkiego”)

Paryż, w maju 1928 r.

We wszystkich bodaj krajach świata kampanja przedwyborcza ma zazwyczaj jedną, bezwzględnie dobrą stronę: przeciwnicy, mia nowicie, nietylko obzracają się wzajemnie stekiem „nieparlamentarnych” wymysłów, oraz potwarczych zarzutów, ale potrafią też i nieraz wydobyc na światło dzienne takie prawdy rewelacyjne, których olbrzymia doniosłość wykracza poza ramy lokalnych walk partyjnych, nie było dla nikogo tajemnicą, że starcie komunistów z socjalistami na terenie wyborów do Izby Deputowanych przybierze w tym roku wyjątkowo gwałtowny charakter. Znamienną wskazówką było rozbić się wszelkich układow: zedwstępnych w sprawie ewentualnego utworzenia wspólnego frontu „proletarjackiego”. Nic więc dziwnego, że przed rozstrzygnięciem spotkaniem powtórnem — w przededniu ba-

lotażu — jedna strona wytacza przeciwko drugiej oskarżenia najcięższego kalibru, demaskując przed opinią publiczną najistotniejszą grę swojego rywala. Bezstronność nakazuje stwierdzić, że najręczniejszym, wprost mistrzowskim był sztych, zadany przez socjalistów, których sensacyjne informacje o rozkazach, wydanych komunistom francuskim przez pełnomocników bolszewickich, wywołały potężne, rzeczywiste, wrażenie. Zwłaszcza, iż okazuje się — jeśli polegać na bardzo wiarogodnych i ścisłych cytatach socjalistycznego „Populaire” — że autokratyczne dyrektywy Moskwy oburzyły już nawet Cachina i Vaillant-Couturiera, wybitnych liderów francuskiego komunizmu.

Historja tego, kapitalnej wagi zajścia miała przebieg następujący: partja wydelegowała dwóch swoich mężów zaufania — Jean Renauda, oraz Jacques Doriota — do Berli-

na, celem porozumienia się z przebywającymi tam naówczas „towarzyszami” rosyjskimi, Litwinowem i Manuilowskim w sprawie taktyki wyborczej stronnictwa. Polecono tym wysłańcom ostrzec Moskwę, że uchwała III-ej Międzynarodówki, nakazująca utrzymanie w sile komunistycznych kandydatur i przy ostatecznym balotażu — nawet w razie pewnej porażki — że uchwała ta wzbudziła wielkie niezadowolenie wśród członków partji. Argumenty francuskich komunistów, nie trafiły wszakże do przekonania bolszewickim komisarzom, którzy oświadczyli, że kwestja została już dawno przesądzona i nie ma celu prowadzić na jej temat dyskusji. Dotknęli do żywego taką odpowiedzią Renaud podniósł głos o jeden ton wyżej i oświadczył, że wyjeżdża bezzwłocznie do Moskwy, by uzyskać cofnięcie postanowienia. „O podróży do Moskwy nie może być mowy, gdyż ambasador nasz odmówi wam wizy. Nie pozostaje wam nic innego, jak wracać natychmiast do Paryża i spełnić wiernie nasze rozkazy” (sic). Renaud usiłował raz jeszcze wytłumaczyć Manuilowskiemu, że porozumienie wyborcze z lewicowymi stronnictwami leży w interesach Rosji samej, jest to bowiem obóz, sprzeciwiający się kategorycznie zerwaniu stosunków z Sowietami. „Jeśli wy nie pojmujecie, że w interesach Rosji leży właśnie utworzenie się jednolitego przeciw niej frontu wszystkich krajów kapitalistycznych, to nie macie nic do roboty w Międzynarodówce Komunistycznej”.

Renaud wrócił jak niepyszny, do Paryża i odwiedził wraz ze skrajnym bolszewikofilskim kamratem swoim, Pierre Semardem, przebywającego w więzieniu Marcel Cachina naczelnego redaktora „Humanite”, by zdać mu sprawozdanie z rozmów berlińskich. — „Jeśli na skutek takiego postępowania z nami przypadną przy wyborach, to występuję z partji i zakładam z pomocą moich przyjaciół politycznych nowe stronnictwo”, oznajmił rozżalony Cachin. A „Humanite” niechaj wam wówczas kto inny redaguje, bo ja nie myślę pozostawać z wami”, dodał obecny przy tem Vaillant-Couturier. „Ależ za tą uchwałą głosowało wszak gremjum towarzyszy, reprezentujących 52 narodowości, — jeśli gubią one swoją partję”, rąbnął już bez ogródek Cachin, — i poruszę tę kwestję osobiście w Moskwie, czyniąc od jej należytego rozwiązania zależnym dalszy udział francuskich komunistów w III-ej Międzynarodówce”. „Jak chcecie, ale skończy się wykluczeniem was i Vaillant-Couturiera z partji” — zagroził na pożegnanie Semard, — czyście wy zwarzowali?! Czy nie wiecie, że w „Humanite” już nie my rządzymy?!..”

Oczywiście, najgwałtowniejsze nawet protesty Cachinów i Vaillant-Couturierów nie wpłynęły na zmianę taktyki wyborczej komunistów, podlegających dziś dyktatorskiej władzy kilku jednostek w rodzaju Semarda, Marana, etc., ślepo posłusznych wszelkim rozkazom Moskwy. Dlatego też odwracają się już od nich i tacy nawet sympatycy leninizmu, jak np. René Marchand, którego sądy francuskie skazały były w swoim czasie na karę śmierci za czynny udział w przewrocie bolszewickim.

Z. Kl.

„Agonja białej Rosji”

(Jak bywało w Rosji w latach 1905 — 1906?)

Ze wspomnień dziennikarza francuskiego

Na jesyim brzegu, w Nizy, zmarł niedawno Gaston Leroux, jeden z najświetniejszych reporterów politycznych w wielkim stylu. Gaston Leroux ma swoją kartę w historii dziennikarstwa francuskiego; wstąpił się szczególnie swą podróżą do Rosji w roku 1905, gdy został wysłany przez redakcję paryskiego „Matina” w charakterze obserwatora politycznego. Wrażenia swoje, obserwacje, przystojnie opisał w wydanej już po śmierci jego książce p. t. „L'Agonie de la Russie Blanche”.

Pod piórem autora ukazuje się Rosja tak dobrze znana, jako kraj najfantastyczniejszych możliwości. Leroux maluje Petersburg na początku r. 1905, w stadium końcowym wojny rosyjsko-japońskiej. Rosja znajdowała się w stanie wyczerpania pod względem militarnym, finansowym i politycznym. Sytuację tę usiłowały wykorzystać Niemcy i wciągnąć Rosję w orbitę swej polityki.

Gaston Leroux po kilku dniach udaje się do ambasady francuskiej i oświadcza na posłuchaniu ambasadorowi, p. Bompard, iż... car i kajzer spotkają się niezadługo. Ambasador przygląda się ze zdumieniem reporterowi i uśmiecha się sceptycznie. Nie, nic nie wie o tem, nie wierzy w prawdziwość informacji. W kołach dyplomatycznych i dworskich Petersburga nikt nie uwierzy w możliwość czegoś podobnego. To kaczka. Leroux obstaje jednak przy swoim i tegoż jeszcze wieczoru wysyła depezę do „Matina”, w której donosi o mającym się odbyć spotkaniu obu monarchów.

Panika. Zamieszanie. Zdumienie. Minister spraw zagranicznych Rosji, hr. Lamsdorf, zaręcza ambasadorowi francuskiemu swem słowem honoru, iż informacja „Matina” jest z gruntu fałszywa. Wszystkie pisma francuskie i rosyjskie ogłaszają jednobrzmiące dementi. Ale „Matin” nie ustępuje i ogłasza drugą depezę Leroux, w której tenże podaje już dokładną datę zjazdu cara i kajzera. Sprawa wikła się coraz bardziej. Witte zwołuje u siebie zebranie prasowe i oświadcza dziennikarzom, iż on, prezes rady Ministrów, nie wie o niczem. Leroux nie daje jednak za wygraną i równie stanowczo, jak za pierwszym razem, twierdzi, iż informacja jego jest najzupełniej wiarogodna.

W dziesięć dni później spada istotnie piorun z jasnego nieba: Mikołaj II i Wilhelm II, spotykają się w Bjoerkoe i podpisują tam tajny traktat, który obala podstawy całej polityki europejskiej. Dodajmy, że Witte i Lamsdorf, których car musiał jednakże po fakcie poinformować, zdołali przekonać Mikołaja o szkodliwości traktatu i wpłynąć nań, by cofnął swą zgodę. Tak więc przymerze francusko-rosyjskie zostało uratowane od rozbitcia się. Brakowało jednak nie-

wiele, aby plany Wilhelma oderwania Rosji od Francji zostały urzeczywistnione.

W jaki sposób dowiedział się Leroux, przyjezdny dziennikarz paryski, o tem, co było tajemnicą dla ministrów rosyjskich? Faktem jest bowiem, iż ani Witte, ani Lamsdorf nie mieli pojęcia o przygotowywaniu się spotkaniu w Bjoerkoe. Mikołaj II, jak zwykle, prowadził dwie polityki. Swą własną i oficjalną. O swych zamiarach ugody z Niemcami, o swej korespondencji z Wilhelmem nie wspominał ani jednym słówkiem ani Wittemu, którego nie znoził, ani Lamsdorfowi, do którego nie miał zaufania. Ale... musiał poinformować o przygotowaniach do zjazdu swego kucharza przybocznego, Francuza, od którego Leroux wyciągnął właśnie doniosłą nowinę.

„Tak się robiło w Rosji politykę” — konkluduje filozoficznie Leroux. Przechodząc od opisu wydarzeń i życia przy dworze carskim do wydarzeń rewolucyjnych r. 1905/6, notuje kilka epizodów anegdotycznych.

Jakis chuligan zatrzymuje młodą dziewczynę przed dworcem kolejowym w Carskim Siole i odbiera jej portmonetkę. „Mój Boże, lamentuje dziewczyna, jakże ja się teraz dostanę do domu?”

„Dokąd pani jedzie?” — pyta rzeźmieszek. „Do W...”, „Ile kosztuje bilet do W...?” — „Sześćdziesiąt kapejek”. Na to rzeźmieszek, otwierając portmonetkę i wyciągając z niej pół rubla: „Proszę, oto pięćdziesiąt, a tu jeszcze dziesięć kapejek z moich pieniędzy. Te dwa ruble zabieram dla siebie”.

Książka Leroux obfituje w epizody i wydarzenia z okresu rewolucyjnego tych lat i zawiera obok materiału anegdotycznego sporo obserwacji charakteru poważniejszego, które rzucają jeszcze trochę światła na rzeczywistość rosyjską, będącą naówczas przed wstępem do rewolucji październikowej roku 1917.

Tam, gdzie byli wzięci najlepsi synowie Polski

Polska tablica na murach ponurego Szpilberga

Tuż pod murami Berna Morawskiego wznoszą się mury więzienia politycznego, Szpilbergu, najśrodszej kaźni w Europie Środkowej. W kamatach tej twierdzy, obok wielu przestępców politycznych z Włochami Sylvio Pellico Marincellim na czele, osadzeni byli licznie i nasi rodacy. I tak w latach 1841—48 cierpieli tam tacy mężowie jak: ks. Mik, Horodyński, Włod. Czaplicki,

Henryk Bogdański, Leonard Stawski i późniejszy kardynał-biskup krakowski, Albin Dunajewski. W 1847 r., po nieszczęśliwym powstaniu, przybyło nowych 150 polskich więźniów politycznych, których umieszczono w poszczególnych celach szpilberskich. Smutną ich dolę uprzyjemniał swoimi pieśniami Juljusz Goslar. Pomiędzy tymi więźniami znajdowali się także: dziejopisarz Henryk Schmitt i Ign. hr. Komorowski. Więźniowie „założyli” sobie nawet Rzeczpospolitą Grajgórską, której prezydentem był Ign. hr. Komorowski.

Po roku 1863 w murach tej twierdzy więziono cały szereg wybitnych powstańców. Chcąc uczcić pamięć tych bohaterów klub czesko-polski w Bernie, idąc za inicjatywą nauczycieli szkół powszechnych postanowił na murach tego więzienia, zamienionego dziś na koszary wojskowe, umieścić polską tablicę pamiątkową.

biorstwa, ale dla społeczeństwa dla państwa i jego przyszłości.

Potrzebna jest ustawa określająca procentowy stosunek młodocianych do robotników dorosłych w danym przedsiębiorstwie.

Koniecznym jest ustalenie minimum płacy młodocianych — a pełnej stawki tam, gdzie niema mowy o nauczaniu.

Skrócić należy dzień pracy młodzieży, zwłaszcza w gałęziach produkcji szkodliwej dla zdrowia. Oto szereg wniosków z książki p. Krachelskiej. Tablic statystycznych i da-

nych nie sposób przytoczyć w ramach artykułu. Faktem jest, że krzyczeć by je należało przez megafony, stwarzać z nich wizje tragicznej przyszłości na ekranach, słowem użyć statystyki, tej doniosłej zdobyczy demokracji do mobilizowania opinii publicznej pod hasłem:

— Dość rabowania skarbu narodowego, jakim jest młode pokolenie.

Skromna książeczka p. Krachelskiej jest doniosłym sygnałem do wszczęcia tej akcji.

KRONIKA

Sobota, 5 maja, Pięta V P. W.
Niedziela, 6 maja, Jana Apostoła i Ew.

TEATRY.

Teatr Miejski — Don Juan.
Kameralny — Mecenasa Bolbec i jego żona.
Popularny — Kazimierz Wielki i Esterka.
„Gong” — „Nareszcie wiosna!”

KINA:

Apollo — Dwanastka diamentów.
Casino — Apasze paryscy.
Corso — Ordynans Szczapa.
Czary — Bitwa morska przy wyspach Falklandzkich.
Coloseum — Edie Polo.
Dom Ludowy — Synowie słońca.
Era — Czarny Pirat.
Grand-Kino — Ubóstwiana.
Imperial — W godzinę zwycięstwa.
Mimosa — Romans Kapłanki Wschodu.
Mewa — Fantazy śmierci.
Odeon — Szczapa na balu cesarskim.
Oświatowy — Czarny Orzeł.
Oaza — Śmierć lub zwycięstwo.
Resursa — Casanova.
Rekord — Martwy węzeł.
Splendid — Podstępny demon.
Spółdzielnia Prac. Państw. — Mąż własnej żony.
Syrena — As pikowy.
Słońce — Bohater dzikiej Kanady.
Venus — Śmierć bladym twarzom.

Cech Kuchmistrzów w Łodzi

zawiadania, że dnia 7 maja r. b. od godziny 2 po poł. do 8 wiecz. odbędzie się zebranie członków Cechu, jak również pracowników kuchmistrzów, celem wyboru nowego zarządu oraz ustalenie warunków pracy i płacy.

Na powyższe zebranie przybędzie prezes Cechu Kuchmistrzów w Warszawie p. Andrzejewski.

O jaknajliczniejsze przybycie wszystkich zainteresowanych proszą

ZARZĄD.

Zaszczytne odznaczenie

P. mecenas Pawłowski został udekorowany złotym krzyżem zasługi

W dniu wczorajszym p. wojewoda Jaszczół w asystencji naczelników wszystkich wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, komendanta woj. P. P. i swego sekretarza osobistego p. Rosickiego udekorował p. mecenasa Stanisława Pawłowskiego, dyrektora Kraj. Zw. Włókienniczego, złotym krzyżem zasługi.

P. mecenas Pawłowski został odznaczony przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej za zasługi położone na polu pracy społecznej w Łodzi, a w szczególności około organizacji i rozwoju wojewódzkiego komitetu L. O. P. P.

Nocne dyżury aptek

Dziś w nocy, dnia 5-go maja, dyżurują następujące apteki:

M. Epstein (Piotrkowska 225), M. Bartoszewski (Piotrkowska 95), M. Rozenblum (Cegielniana 17), Sukcesorowie Gortena (Wschodnia 54), J. Koprowski (Nowomiejska 15).

Wzrost wypadków jaglicy

Według danych Wydziału Zdrowotności Publicznej działalność Sekcji do walki z jaglicą w czasie od dnia 15 kwietnia do dnia 1-go maja r. b. przedstawiała się następująco: do Sekcji zgłoszono się celem zbadania 211 osób (124 chrześcijan i 87 żydów). Zarejestrowano świeże zachorowania u 9 osób, zaś dawniejsze — u 20 osób. Opatunków dokonano 134.

Liczba zgłoszeń w okresie sprawozdawczym w porównaniu z okresem od 1 do 15-go kwietnia r. b. wzrosła o 27 osób.

Z Miejskiej Galerii Sztuki

Dziś o godzinie 6-iej po południu otwarcie zbiorowej wystawy znanego artysty malarza Józefa Hechta, urodzonego w Łodzi, który po ukończeniu studiów chlubnie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, zamieszkiwał najpierw w krajach skandynawskich, a od roku 1920 w Paryżu, gdzie jest członkiem Salonu Jesiennego w sekcji malarskiej i graficznej, poza tem członkiem Salonu Tuilleries, również honorowym członkiem Salonu w Madrycie oraz Salonu w Amsterdamie. Brał udział na wystawach stolic kontynentu, Ameryki oraz Japonii. Na dzisiejszym vernisage'u kulturalna Łódź będzie miała sposobność zapoznania się z głęboką i na wskroś oryginalną twórczością łódzkiego artysty, który przybył do naszego miasta w celach organizacji wystawy.

Straszny wypadek w fabryce Poznańskiego

Śmiertelne zatrucie gazem węglowym

Trzech robotników w stanie bardzo ciężkim odwieziono do szpitala

Straszny wypadek miał wczoraj miejsce w fabryce Tow. Alc. I. K. Poznański przy ul. Ogrodowej. Trzej robotnicy: Adam Winiarski, zamieszkały przy ulicy Ogrodowej Nr. 24, Stanisław Jaroszczyk, Rajtera Nr. 13 i Feliks Lubiński, Jesionowa 11, zostali wyznaczeni do czyszczenia pieca, spalającego pył węglowy. Pracując na IV piętrze, wymienieni trzej robotnicy ulegli zatruciu wydobywającym się z pieca kwasem węglowym i stracili przytomność.

Pospieszyli im z pomocą dwaj towarzysze pracy, którzy usiłowali ich wyciągnąć z wnętrza pieca. Zamiar im się nie udał, gdyż sami również zasnęli wskutek zaczadzenia. Zdażyli jednak krzykiem zaalarmować innych robotników, oraz strażaków fabrycznych.

Ci ostatni niezwłocznie rzucili się z pomocą znajdującym się we wnętrzu pieca zatrutym i po dłuższych usiłowaniach wyciągnęli ich nazewnątrz.

Zatruci robotnicy nie dawali żadnych oznak życia. Zaalarmowano niezwłocznie stację pogotowia Kasy Chorych, żądając natychmiastowej pomocy. W tym czasie jednak nie było na stacji ani jednej karetki, ani też samochodu sanitarnego, wobec czego sytuacja była wręcz rozpaczliwa. Nie dał jednakże za wygraną dyżurny urzędnik pogotowia. Telefonicznie zaczął szukać po mieście karetek i na szczęście udało mu się skomunikować z dwiema, którym polecił niezwłocznie udać się na miejsce wypadku w fabryce Poznańskiego.

Z rekordową wprost szybkością karetki przybyły na miejsce i lekarze wraz z sanitariuszami przystąpili do energicznego ratowania zatrutych.

Dwum robotnikom zdołano przywrócić przytomność, natomiast trzech, a mianowicie: Winiarskiego, Jaroszczyka i Lubińskiego przewieziono w stanie bardzo ciężkim do szpitala w Radogoszczu.

„Tahiti”

Nową powieść

w odcinku „Hasła Łódzkiego”

W najbliższych numerach „Hasła Łódzkiego” rozpoczniemy druk powieści F. Gerstaeckera p. t. „Tahiti” w opracowaniu Romana Zrębowicza, znanego już Czytelnikom autora dwóch świetnych feljtonów p. t. „Na szlaku wielkich włóczęgów.” Powieść „Tahiti” jest tłumaczoną na wszystkie niemal języki świata. Pełna niezwyklej, egzotycznej poezji, żywa i sensacyjna, jak przebogaty w efekty film — bardzo interesująca, powieść ta, zwłaszcza dzięki świetnemu opracowaniu pisarza tej miary co Zrębowicz, spotka się niewątpliwie z uznaniem i zainteresowaniem wszystkich Czytelników „Hasła”. W dalekie egzotyczne kraje ruszamy, aby przeżyć wiele niezwykłych przygód.

Czy miasta żyją kosztem wsi?

Ciekawa dyskusja w czasie obrad sejmiku łódzkiego

Podczas obrad sejmiku łódzkiego wywiązała się ciekawa dyskusja na temat, czy miasta żyją kosztem wsi czy też odwrotnie.

Przedstawiciele poszczególnych gmin dowodzą, że pobierane od nich wszelkiego rodzaju opłaty idą na korzyść miasta i mieszczanie żywią się i powiększają swój dobrobyt kosztem wsi.

Dyskusja ta została przerwana wyjaśnieniem, że tak jak miasto ciągnie korzyści ze

wsi, to i odwrotnie mieszkańcy wsi dobrobyt swój zawdzięczają miastom.

Następnie ciekawy był referat p. Augusty niakowej w sprawie oświaty pozaszkolnej, która coraz szersze zatacza kręgi w poszczególnych gminach powiatu łódzkiego.

Wreszcie uchwalono wypłacić pracownikom sejmiku 13-tą pensję i załatwiono cały szereg bieżących spraw.

O zdrowe mleko dla Łodzi

powinien się troszczyć Magistrat

Tymczasem wybrano komitet wykonawczy, który się zajmie tą sprawą

Z inicjatywy wydziału powiatowego starostwa łódzkiego została rozpoczęta energiczna akcja, mająca na celu dostawę zdrowego mleka dla Łodzi.

W sprawie tej odbyła się w dniu wczorajszym w lokalu starostwa konferencja. Obrady zajął pan starosta Rzewski, wskazując na doniosłość sprawy.

Następnie wystąpił z dłuższym referatem pan naczelnik Rosset, który podał szereg wstrząsających danych statystycznych co do śmiertelności wśród niemowląt, spowodowanej spożyciem fałszywanego mleka.

Zkolei zabrał głos pan Barański, który zapoznał zebranych ze sposobami zaopatrywania miast w zdrowe mleko, stosowanymi zagranicą. We wszystkich niemal miastach zagranicznych istnieją wielkie, racjonalnie urządzone mleczarnie, które dostarczają im przez towarzystwa mleczarskie mleko, oczyszczają, homogenizują, pasteryzują i w tej postaci dostarczają konsumentom.

Tego rodzaju mleczarnia zdaniami mówcy, winna też być założona w Łodzi.

Wreszcie zabrał głos p. starosta Rzewski, który wskazał, że Magistrat łódzki jako na-

wskroś robotniczy, winien jak najgoręcej zainteresować się sprawą dostarczenia zdrowego mleka mieszkańcom Łodzi, przedewszystkiem zaś niemowlętom.

Zdaniem pana starosty, kierownictwo akcji zaopatrywania ludności w zdrowe mleko winno spoczywać w rękach przewodniczącego wydziału opieki społecznej, który też winien wywrzeć nacisk na Magistrat, aby do budżetu swego wstawił odpowiednie kwoty, niezbędne na zrealizowanie akcji.

W wyniku dyskusji, która rozwinęła się po przemówieniu pana starosty Rzewskiego, wybrany został komitet wykonawczy, w którego skład weszli: ławnik wydziału opieki społecznej p. Purlal, jako przewodniczący, ławnik Adamski, pp. inż. Wróblewski i Rajski z centralnego związku kółek rolniczych, pan Ziętalski z powszechnej spółdzielni żywności. Została również wybrana komisja propagandowa, której zadaniem będzie wzbudzenie zainteresowania społeczeństwa dla sprawy dostarczenia miastu zdrowego mleka przez organizowanie odczytów, seansów filmowych i propagandę prasową.

Drugi dzień zjazdu

delegatów związku pracowników instytucji użyteczności publicznej

Onegdaj późnym wieczorem podczas bankietu, wydanego na cześć delegatów zjazdu związku pracowników instytucji użyteczności publicznej, przybył poseł Żuławski, który wygłosił okolicznościowe przemówienie, podkreślając w niem dodatnie strony zjazdu, jako wymiany zdań poszczególnych oddziałów organizacji z różnych miast.

Wczoraj z samego rana delegaci udali się do Tuszyńka, gdzie zwiędzili urzędzenia Kasy Chorych, senatorja dla dzieci, oraz budynki gospodarze i plany dalszej rozbudowy pawilonów.

Po powrocie z Tuszyńka rozpoczęły się w sali Helenowa dalsze obrady zjazdu.

Pierwszy przemawiał sekretarz generalny p. Gonerko, który złożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności zarządu głównego związku i wskazał na cały szereg przeprowadzonych akcji w obronie pracowników instytucji użyteczności publicznej we wszystkich miastach polskich.

Następnie złożone zostało sprawozdanie komisji rewizyjnej co do bilansu za rok ubiegły i budżetu na rok przyszły.

Po sprawozdaniu redaktora Naupa co do wydawnictwa organu związku obrady przerwano.

Zmiana kierunku linii tramwajowej

Z dniem dzisiejszym w związku z prowadzeniem robót kanalizacyjnych na ulicy Narutowicza zmniejszony został na tej ulicy ruch tramwajowy.

Linia Nr. 12 biegnie z Bałuckiego Rynku przez Nowomiejską, Plac Wolności, Pomorską, Nowo-Targową i Placu Dąbrowskiego, Narutowicza, Skwerową do dworca Fabrycznego, a nie jak dotychczas, Piotrkowską i Narutowicza.

Zmiana ta ustanowiona została jedynie na okres prowadzenia na ulicy Narutowicza robót kanalizacyjnych, co potrwa kilka tygodni.

O przestrzeganie 8-godz. dnia pracy

walczą pracownicy handlowi

W dniu onegdajszym w lokalu związku zawodowego pracowników handlowych i biurowych przy Al. Kościuszki 21 odbył się wiec zwołany w celu omówienia sprawy nie przestrzegania 8-godzinnego dnia pracy w przedsiębiorstwach handlowych.

Na wiec ten przybyło zgórą 500 osób. W wyniku ożywionej i szerokiej dyskusji powzięto rezolucję wzywającą zarząd związku do energicznej interwencji u władz, by skłoniły właścicieli przedsiębiorstw handlowych do przestrzegania 8-godzinnego dnia pracy. Jednocześnie zebrani zażądali, by zarząd związku zwrócił się w tejże samej sprawie i do Magistratu.

Co usłyszymy dziś przez radio

(Program warszawski, fala 1111).

Sobota, 5-go maja

12.00—13.00 Hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie oraz muzyka z płyt gramofonowych

15.00—15.20 Komunikaty

15.20—15.30 Przerwa

15.30—16.00 Odczyt z cyklu wykładów dla maturzystów szkół średnich p. t. Sprawa polska podczas wojny światowej, wygł. prof. Włodzimierz Dzwonkowski.

16.00—16.25 Odczyt p. t. Regionalizm w nauczaniu języka ojczystego, wygł. dr. Stanisław Tyc.

16.25—16.35 Nadprogram i komunikaty

16.35—17.00 Radjokronika, wygł. dr. Marjan Stępski

17.00—17.45 Transmisja nabożeństwa z Ostrej Bramy w Wilnie

17.45—18.55 Audycja dla dzieci. Transmisja z Krakowa

19.05—19.15 Komunikat rolniczy

19.35—20.00 Odczyt p. t. Tadeusz Nalepiński wygł. red. Zdzisław Dębicki

20.00—20.30 Przerwa

20.30 Operetka Karola Zellera p. t. Ptasznik z Tyrolu. Wykonawcy: Zofia Dobrowolska-Pawłowska, Michalina Makowiecka, Aleksander Wasielewski i inni

22.00—22.30 Komunikaty

22.30—23.30 Transmisja muzyki tanecznej z dancingu Oaza. Orkiestra pod dyr. Stanisława Petersburskiego i Wacława Roszkowskiego.

Troski i uśmiechy

Rondel w innym zastosowaniu

Nie każda rzecz używana jest do takiego celu, do jakiego ją pierwotnie przeznaczono. Pomijam tu przykłady, nie związane bez pośrednio z naszym życiem codziennym.

Wyliczę te tylko wypadki, które nadobne czytelniczki i szanowni czytelnicy mogą obserwować w bardzo licznych domach i o każdej porze dnia, wieczoru, a często i nocy.

Ot, weźmy sobie dla przykładu, taki, dajmy na to, parasol, sprzęt niezwykle pożyteczny i, zdawałoby się, przeznaczony jedynie do chronienia nas przed deszczem, albo przed zbyt pięknymi promieniami słońca.

Niktby nawet nie przypuszczał, że parasol może mieć inne zastosowanie.

A jednak ma! — smutnie powie niejedyn czytelnik, który w przystępie gniewu swej małżonki, na własnym grzbiecie odczuł, że parasol chroni od deszczu, ale zmienia się w nawałnicę w rękach rozgniewanej żony.

To samo można powiedzieć o długiej szczytce od zamiatania, a nawet o pantoflu, który, wprawna ręką wyrzucony, odgrywa rolę kuli armatniej w wojnie domowej, a ściślej mówiąc — mieszkaniowej lub pokojowej.

Odmienne zastosowanie wyżej wymienionych przedmiotów jest rzeczą ogólnie znaną, zato nowością będzie użycie zwykłego rondla do celów, bardzo oddalonych od smażenia czy pieczenia.

Nowy sposób użytkowania nie tyle użyteczności rondla, ile jego ciężaru wynalazł niejaki Stanisław Różycki, o którego popisach kronika policyjna pod datą 4 maja 1928 roku tak pisze:

Dom przy ul. Szkolnej Nr. 5 stał się wczoraj widownią wielkiej awantury. Pomiędzy niejakią Franciszką Różycką, a pasierbem jej 18-letnim Stanisławem Różyckim wynikła kłótnia, a następnie bójka, podczas której Stanisław Różycki, chwyciwszy rondel żelazny pobił nim macochę tak dotkliwie, że zaszła potrzeba wezwania pogotowia ratunkowego. Przybyły lekarz udzielił Franciszce Różyckiej pomocy i pozostawił ją na miejscu w stanie dość ciężkim.

Wojowniczy pasierb został pociągnięty przez policję do odpowiedzialności sądowej.

Co buduje Kasa Chorych?

Realizacja planów budowlanych Kasy Chorych m. Łodzi przedstawia się w roku bieżącym następująco: zabudowania gospodarcze przy wybudowanej w r. ub. lecznicy w Aleksandrowie znajdują się na wykończeniu.

W budowie jest drugi pawilon sanatorium w Tuszyńku, przeznaczony dla osób dorosłych.

Kontynuowana jest również budowa wielkich lecznic na Bałutach przy ulicy Łągowickiej 34/36 i na Chojnach przy ulicy Zimnej i Podmiejskiej.

Obie budowe doprowadzone są pod dach i jeszcze w b. sezonie budowlanym przystąpi się do budowy ścian wewnętrznych i stropów.

W wykończonych już zabudowaniach centrali Kasy Chorych przy ulicy Wólczanńskiej 225 wprowadza się urządzenia wewnętrzne. W zabudowaniach tych znajdują pomieszczenia garaże, pralnia, umywalnia szkła, stajnia i magazyny kilka ubikacji przeznaczonych na powiększenie laboratorium chemicznego.

Odczyty dla wszystkich

W sobotę, dnia 5 maja r. b. prof. St. Kaczkowski wygłosi w auli Gimnazjum Miejskiego im. J. Piłsudskiego przy ulicy Sienkiewicza Nr. 46 odczyt na temat: „Bem a wojna”. Początek odczytu punktualnie o godzinie 7-jej wieczór.

Powyższy odczyt jest jednym z odczytów, składających się na cykl wykładów popularnych, organizowanych przez Wydział Oświaty i Kultury dla szerokiej sfer pracujących.

Wejście na odczyt wynosi 10 groszy, zaś bezrobotni — za okazaniem legitymacji — za wejście nie płać.

KOMUNIKAT

Komitetu zbiórki na Dar Narodowy 3 Maja Polskiej Macierzy Szkolnej.

Komitet podaje do wiadomości, że kwesta, jaka się odbyła w dniu 3 maja, będzie powtórzona w nadchodzącą niedzielę, dnia 6 maja, t. j., że kwestarze zbierać będą ofiary do puszek przez cały dzień jak również i przy stolikach na rogach ulic oraz w cukierniach i kinach.

Kwestarze, którzy czynni byli dnia 3 maja proszeni są o zgłoszenie się w sobotę, t. j. 5 b. m. po nowe puszki.

Komitet dyżuruje będzie bez przerwy w lokalu Banku Polskich Kupców, Piotrkowska 113, tel. 195.

Delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zwiedzał URZĄDZENIA KASY CHORYCH

W dniu 3 maja bawił w Łodzi delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Senszyc, który w towarzystwie członków zarządu Kasy Chorych m. Łodzi zwiedzał urządzenia kasowe, przyczem wyrażał się nader pochlebnie o ich rozwoju. Dr. Senszyc bawił w Łodzi przed kilku laty i stwierdził, obecnie, że szczególnie w dziedzinie budownictwa łódzka Kasa Chorych poczyniła ogromne postępy. Dr. Senszyc wziął również udział w posiedzeniu komisji finansowo-gospodarczej

Kasy Chorych m. Łodzi, na którym rozpatrywano szkice nowego pawilonu sanatorium w Tuszyńku, obliczonego na 300 łóżek. W posiedzeniu tem wzięli również udział naczelnik wojewódzkiego urzędu zdrowia dr. Skalski oraz inż. Zunderland z okręgowej dyrekcji robót publicznych.

W wyniku dyskusji postanowiono zaakceptować zasadnicze dezyderaty Kasy Chorych co do budowy drugiego pawilonu w Tuszyńku.

W sprawie zatrudnienia bezrobotnych odbyła się konferencja u p. prez. Ziemięckiego

W dniu wczorajszym delegacja Polskich Związków Zawodowych odbyła konferencję z prezydentem miasta posłem Ziemięckim w sprawie dalszego zatrudnienia bezrobotnych.

Delegacja prosiła, by Magistrat zatrudnił jeszcze tych, którzy pracowali na robotach sezonowych w latach ubiegłych.

W odpowiedzi p. prezydent Ziemięcki oświadczył, że narazie liczba pracujących robotników sezonowych nie może być zwiększona, ponieważ Magistrat nie posiada na

ten cel funduszy, a i tak ilość zatrudnionych przewyższa poprzednio ustaloną.

Z kolei delegacja domagała się, by Magistrat wypłacał zapomogi tym bezrobotnym, którzy zapomóg rządowych nie otrzymują, a w latach ubiegłych zatrudnieni byli przez samorząd.

P. prezydent obiecał, że o ile uda mu się uzyskać dalsze kwoty od rządu, to możliwe, że tego rodzaju jednorazowa zapomoga zostanie tym bezrobotnym wypłacona.

„Człowiek zdrowy i chory“

Niezwykle pouczająca wystawa projektowana przez Tow. Przyrodnicze im. St. Staszica

Towarzystwo Przyrodnicze im. St. Staszica, widząc w organizowaniu wystaw przyrodniczych jeden z najskuteczniejszych środków popularyzowania nauk przyrodniczych, zamierza urządzić z końcem maja r. b. wystawę p. t. „Człowiek zdrowy i chory“.

Ze względu na doniosłe znaczenie kulturalne i pedagogiczne każdej wystawy, a tembardziej wystawy, której tematem jest organizm człowieka, nie wątpimy, że akcja ta znajdzie poparcie odnośnych władz, instytucji i każdej jednostki, zainteresowanej tym przedmiotem.

Tylko przy pomocy całego społeczeństwa, a szczególnie lekarzy dentystów, instytucji, zarządów szpitali, sanatoriów, zdrojowisk,

właścicieli aptek, składów aptecznych, firm i wytwórni artykułów, mający jakikolwiek związek z anatomią, patologią człowieka, higieną, gimnastyką i sportem można będzie stworzyć wystawę, godną półmilionowego miasta.

Nie mając możliwości bezpośredniego dotarcia do wszystkich posiadaczy eksponatów Towarzystwo Przyrodnicze za pośrednictwem prasy zwraca się do wszystkich zainteresowanych z prośbą o zgłoszenie swego współdziałania w Wystawie i podanie spisu eksponatów do dnia 15 maja r. b. pod adresem: T-wo Przyrodnicze im. St. Staszica, Łódź, Nowo-Targowa 24.

Świt dzień i noc

w kronice policji i pogotowia

Pożar przy ul. Głównej 42. Dwa zamachy samobójcze. Awanturniczy Ptak. Krwawa bójka na noże.

W dniu wczorajszym przy ul. Głównej 42 z niewiadomej przyczyny zapaliła się wielka szopa, pełna starych desek.

Ze względu na suchość drzewa ogień rozszerzał się nader szybko, zagrażając sąsiednim zabudowaniom. Zawezwano straż ogniową.

Na miejsce przybył II oddział, który przy stał do energicznej akcji ratowniczej. Po upływie pół godziny ogień został umiejscowiony.

Szopa spłonęła doszczętnie.

W dniu wczorajszym 24-letni Franciszek Lewandowski, zamieszkały przy ulicy Rokicińskiej 44 podczas nieobecności domowników usiłował pozbawić się życia przez napięcie się większej dozy nieznanego trucizny.

Do wijącego się w bólach zawezwano pogotowie ratunkowe miejskie, którego lekarz po przepłukaniu desperatowi żołądka przewiózł go w stanie bardzo ciężkim do szpitala przy ulicy Drewnowskiej.

Również w dniu wczorajszym usiłował pozbawić się życia Abram Jakubowicz, zamieszkały przy ulicy Gdańskiej 44. W tym celu przed udaniem się na spoczynek odkręcił kurek lampy gazowej.

Sąsiedzi zaalarmowani silnym zapachem gazu świetlnego, wydobywającym się z mie-

szkania Jakubowicza, przywołali dozorcę, który drzwi otworzył.

Lekarz przewiózł Jakubowicza w stanie bardzo ciężkim do szpitala św. Józefa.

W dniu wczorajszym miała miejsce krwawa rozprawa nożowa przy ulicy Grzybowej 12. Podczas bójki, która wynikała na podwórzu tego domu, zamieszkały tamże Stanisław Gwiazdowski został pokłóty nożem przez Ignacego Ptaka, zamieszkałego we wsi Retki nia gminy Brus, powiatu łódzkiego tak dotkliwie, że musiano zawezwać pogotowie ratunkowe.

Lekarz stwierdziwszy bardzo ciężki stan Gwiazdowskiego po udzieleniu mu pierwszej pomocy przewiózł niezwłocznie nieprzytomnego go do szpitala św. Józefa, gdzie walczy ze śmiercią.

Ptak został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

Również w dniu wczorajszym wynikła bójka na noże przy ulicy Brzezińskiej 31 pomiędzy Ignacem Radwańskim i Marcelim Daszkiewiczem, zamieszkałymi tamże. Do ranego Radwańskiego zawezwano pogotowie ratunkowe, którego lekarz po udzieleniu mu pierwszej pomocy pozostawił go na miejscu w stanie bardzo osłabionym.

Do P. T. Prenumeratorów zamiejscowych

Uprzejmie prosimy o wpłacanie zaległej prenumeraty, zapomocą przesłanych czeków P. K. O.

Administracja.

Teatr i Sztuka

TEATR MIEJSKI

Dziś, sobota, dwa przedstawienia:

O godz. 4 popołudniu na przedstawieniu szkolnym „Zemsta” — Fredry. Ceny od 50 gr. do 3 zł.

Wieczorem, o godz. 8.30 6my występ Józefa Węgrzyna w jego porywającej kreacji Don Juana, w wspaniale wystawionym dramacie Zorilli „Don Juan Tenorio”. Najbliższy występ znakomitego artysty w tej roli we wtorek, przyszłego tygodnia.

Jutro, o godz. 4 popołudniu po cenach popularnych „Święto kwitnienia wiśni”.

Wieczorem w niedzielę

50-te przedstawienie „Kredowego Kota”.

Ceny popularne: od 1 zł. do 6 zł.

W rolach głównych: Karolina Lubieńska, J. Woskowski, I. Horecka, F. Brodniewicz. Widowisko, ze względu na rzadki w dziejach teatru Miejskiego w Łodzi ewenement 50-go przedstawienia sztuki, będzie miało specjalnie uroczysty charakter. Sądząc z zainteresowania w Kasie Zamawiań, teatr będzie zapelniony.

PREMJERA „MAŁGORZATY z NAVARRY

W próbach pod kierunkiem reż. Wł. Ziemięckiego wesoła komedia w 3 aktach węgierskiego autora W. Foodora „Małgorzata z Navarry”, grana w ubiegłym sezonie z ogromnym powodzeniem w warszawskim Teatrze Letnim p. t. „Premjer”. Główną rolę kobiecą odegra p. Jadwiga Smosarska, która tę rolę kreowała w Warszawie.

„DZIEJE GRZECHU” — ŻEROMSKIEGO.

będą następną, drugą z kolei, premierą Teatru Miejskiego. Przygotowania rozpoczęte.

TEATR KAMERALNY

(Gmach G.-Hotelu, wejście od Traugutta 1).

gra dziś, jutro wieczorem przezabawną, cieszącą się ogromnym powodzeniem komedię Stefana Kiedrzyńskiego „Powrót do grzechu” z Michałem Zniczem w jego kapitalnej kreacji fotografa-pechowca oraz Ir. Grywińską, Dąbrowską, Kędzierską, Janowskim, Gurynowiczem, Krotkiem i Mrozińskim.

Jutro popołudniu o godz. 5 pop. na ostatnim przedstawieniu popołudniowym w sezonie nie dany będzie raz jeszcze „Mecenas Bolbec i jego małż”.

Ceny niższe.

TEATR SCHEIBLERA I GROHMANA

Przedzalniana 68.

Jutro, w niedzielę, dnia 6 maja o godzinie 5 po południu Artyści Teatru Miejskiego odegrają w sali „Ogniska” Przedzalniana 68 po raz pierwszy arcydzieło fredrowskie p. t. „Zemsta”.

Reżyseruje Mieczysław Szpakiewicz.

W obsadzie figurują nazwiska pań: Morskiej, Dziewońskiej, oraz pp.: Brodniewicz, Gurynowicza, Janowskiego, Kijowskiego i Szuberta. Ten ostatni wykona słynną, wielce zabawną rolę Papkina.

Bilety w cenie od 50 gr. do 3 zł. do nabycia w V oddz. Straży Ogniowej.

TEATR POPULARNY.

Ogrodowa Nr. 18.

Dziś i jutro o godz. 4.20 po poł. i 8.20 wieczorem w dalszym ciągu potężny dramat historyczny St. Kozłowskiego „Kazimierz Wielki i Esterka”. Na wszystkie przedstawienia bilety po cenach normalnych do nabycia w obu kasach teatru od 11 rano do 9 wieczór bez przerwy.

TEATR W SALI GEYERA.

Piotrkowska Nr. 295.

Dziś o godzinie 8.20 wieczorem i jutro o godzinie 4.20 i 8.20 wieczorem melodyjna „Wesoła Wdówka” w premierowej obsadzie z baletem i huśtawkami. Orkiestra pod kierunkiem T. Hessego.

Bilety w kasie teatru na miejscu po cenach zwykłych od godz. 5 po poł. do 9 wiecz. i w niedzielę od 11 rano do 1 popoł. i od 2 do 9 wieczór.

TEATR LITERACKO-ART. „GONG”.

Dziś i codziennie wielka rewja p. t. „Nareszcie wiosna”, która stała się atrakcją Łodzi. Powodzenie swe zawdzięcza w pierwszym rzędzie doskonałej Halinie Rapackiej i Jerzemu Borońskiemu, który od razu zdobył sobie publiczność łódzką i stał się jej ulubieńcem.

Dziś dwa przedstawienia o godzinie 7.45 i 10 wieczorem.

film

„Czary”.

„BITWA MORSKA PRZY WYPACH FALKLANDZKICH”.

Dzieje bohaterkich zmagani dwóch potężnych przeciwników podczas wojny światowej o panowanie nad oceanami ilustruje film „Bitwa morska przy wypach Falklandzkich”. Jest to obraz monumentalny, który z prawdziwą ścisłością i szczerością utrwalił w pełnych grozach olbrzymiego wysiłku sytuacjach te prawdy z wojny światowej, które już dziś należą do historii.

Dla nas, szczerów lądowych, co każdy „wiatr od morza” chwytamy z pożądaniem, „Bitwa morska” jest podwójną atrakcją. Z nieprzebraną ciekawością przyglądamy się walce potęg morskich, ich tajemnemu życiu, pracy maszyn i ludzi, zjednoczonych w solidarnym wysiłku, dla obrony idei państwowej od wieków przez naród. Patrząc na flagi, dumnie łopoczące nad pancernikami Anglii, tęsknimy do własnej siły morskiej.

A oto treść:

Po porażce floty swej pod Coronel w dniu 30 października 1914 roku Anglija wszystkie siły skupia (widzimy zawrotne tempo pracy stoczni angielskich), aby w porę ukończyć budowę dwóch kolosów morskich „Invincible” i „Inflexible”, które dadzą przewagę flocie brytyjskiej. Punktualnie o godzinie 6-ej rano dnia 11 listopada 1914 roku pancerniki opuszczają stocznice, udając się do wysp Falklandzkich. W tym samym kierunku spieszny flota niemiecka, aby zawiadnąć angielskim zbiornikiem węgla, i tu spotykają się owe fortece pływające. Armaty zaczynają swą piekielną muzykę, pancerniki zięją ogniem. Zniszczenie... Flota znalazła grób na dnie morza.

„Oświatowy”.

CZARNY ORZEŁ.

W bieżącym tygodniu Miejski Kinematograf Oświatowy przy Wodnym Rynku wyświetla dla dorosłych wspaniałe dramaty p. t. „Czarny Orzeł”, osnuty na znanej powieści rosyjskiego poety Puszkina: „Dubrowskij”. Rola główna spoczywa w rękach bożyszczki kobiet — Rudolfa Valentino. Początek seansów o godzinie 6, 8 i 10 wieczór.

Poza tem codziennie wyświetlany jest dla młodzieży film p. t. „Znak Zorzy” z Douglasem Fairbanks'em w roli głównej. Początek seansów o godzinie 2-ej i 4-ej po południu.

W celu uprzyjemnienia chwil oczekiwania w poczekalni do godziny 10-ej wieczór odbywają się bezpłatne audycje radiofoniczne.

PORANEK BENEFISOWY DYREKTORA K. PROSNAKA.

Towarzystwo Śpiewacze im. Moniuszki, w uznaniu zasług swego dyrektora p. Karola Prosnaka, urządza w niedzielę, dnia 6 maja r. b. o godzinie 12-ej w południe w Teatrze Popularnym przy ulicy Ogrodowej 18, poranek benefisowy, na którym przez połączone chóry Towarzystwa wykonane zostaną cenniejsze utwory benefisanta.

W poranku bierze również udział orkiestra Towarzystwa specjalnie w dniu tym w zwiększonym komplecie.

Bilety wcześniej do nabycia w kasie Teatru.

Echa Pierwszego Wojewódzkiego Zjazdu Zawodów Budowlanych

Wnioski w sprawie mieszkaniowej

Wniosek 1.

Pierwszy Zjazd Mistrzów Budowlanych Województwa Łódzkiego przy współudziale delegatów pokrewnych zawodów z terenu całej Rzeczypospolitej Polskiej wyraża uznanie Rządowi Marszałka Piłsudskiego za przedsięwzięte środki zmierzające do ożywienia akcji odbudowy kraju, wzywa równocześnie czynniki miarodajne, powołane do regulowania zasadniczych zagadnień społecznych i gospodarczych w Państwie do:

Wprowadzenia masowego budownictwa małych mieszkań, poparcia inicjatywy prywatnej przy udzielaniu pożyczek na cele budowlane przyznając na ten cel 60 proc. sum przeznaczonych na cele inwestycyjne, lokatach funduszu instytucji ubezpieczeniowych i kas oszczędnościowych, przez stosowanie odpowiedniej polityki kredytowej, przy pomocy właściwej polityki terenowej, przy pomocy obniżenia kosztów budowy (normalizacja, usunięcie pośrednictwa, kontrola państwowa nad cenami materiałów budowlanych i t. p.).

Wniosek 2.

Pierwszy Zjazd Mistrzów Budowlanych Województwa Łódzkiego przy współudziale delegatów pokrewnych zawodów z terenu całej Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że dla umożliwienia rozbudowy miast i potania budowy należy:

1) aby Rząd wystarał się o większe pożyczki zagraniczne i wewnętrzne przeznaczone na rozbudowę miast — niemniej 900 milionów złotych rocznie. Opracowanie należy obniżyć do 3 i pół proc. z amortyzacją, przyczem podatki przeznaczone na potanie kredytu budowlanego należy odpowiednio podnieść,

2) należy znówelizować dekret z dnia 22 kwietnia 1927 roku w sensie najwydatniejszego popierania inicjatywy prywatnej, która buduje solidniej i taniej przez udzielanie pożyczek 90 proc. kosztów budowy, a to wyłącznie budującym domy koszarowe od 1 do 3-ch pokoi z kuchnią włącznie.

3) należy przywrócić zachwianą wolność posiadania przez nieprzedłużanie ustawy o ochronie lokatorów, przyczem w ciągu niedługiego czasu skalę komornego należy podnieść do pełnej normy przedwojennej,

4) należy zładzić na lat 10 szereg przepisów techniczno-budowlanych i policyjno-budowlanych, wogóle podrażających budowę a w szczególności zezwolić na stosowanie przy nadbudówkach mnożnika wysokości domów — 1,25 szerokości ulicy, t. j. warunkowo znówelizować art. 182 ust. budowlanej,

5) należy wobec ochrony pracy i ustalenia minimum płac robotniczych także wydać ustawę o obowiązkach pracownika, t. j. o obowiązkowej wydajności pracy, z rygorami, które zabezpieczają budujących od szalonego ryzyka, jakim jest ryzyko niedostatecznej wydajności pracy. Jednocześnie należy zezwolić w ciągu najbliższych 10-ciu lat na stosowanie w przemyśle sezonowych, jakim jest i budownictwo, przeciętnego 10-godzinnego dnia pracy,

6) należy obniżyć premie świadczeń społecznych jak Kasa Chorych, ubezpieczenie od wypadków, fundusz bezrobocia, także po datków dochodowego i przemysłowego — stawki tychże należy zrewidować i obniżyć. Podatek obrotowy dla przemysłów budowlanych od robocizny jak i materiałów należy skasować.

Ostrzeżenie przed emigracją do Afryki Północnej

Wobec ukazania się w prasie ogłoszeń, do tyczących werbowania polskich robotników do Algieru, Tunisu i Marokka, Urząd Emigracyjny ostrzega, iż wiadomości powyższe podane zostały przez miejscową małą fabryczkę konfitur, nie angażującą pracowników bezpośrednio, lecz występującą rzekomo, jako przedsiębiorstwo informacyjne, które jednak, jak zostało urzędowo stwierdzone, nie dysponuje żadnymi posadami. Reagowanie na tego rodzaju ogłoszenia przez bezrobotnych naraża tylko na koszty materialne, ogłaszający bowiem w odpowiedzi na zgłoszenia żądają nadesłania pewnych kwot pieniężnych, nie da-

jąc i nie mogąc dać żadnych gwarancji wynajęcia pracy.

Urząd Emigracyjny komunikuje, iż widoki i warunki emigracji do Algieru, Tunisu i Marokka nie są dla wychodźców polskich po myślnie zarówno ze względu na warunki klimatyczne, jak i stan tamtejszego rynku pracy.

Urząd Emigracyjny wyjaśnia ponadto, iż moc obowiązująca konwencji polsko-francuskiej o pracę nie rozciąga się na powyższe kraje i że położenie prawne pracownika polskiego jest tam inne, niż położenie robotnika, przebywającego we Francji.

10-dniowa wycieczka

do Częstochowy, Krakowa, Wieliczki i Zakopanego

Zarząd główny Polskiej Macierzy Szkolnej organizuje 10 dniową wycieczkę krajoznawczą dla delegatów swych kół do Częstochowy, W Krakowa, Wieliczki i Zakopanego. Wyjazd z Warszawy nastąpi w dn. 3 lipca b. r., zbiórka uczestników na dzień przed wyjazdem, celem wysłuchania referatu informacyjnego.

Koszta podróży, mieszkania i zwiedzania wyniosą po 60 zł. od osoby. Zgłoszenia przyjmują wszystkie zarządy kół Macierzy.

Srebrne pięciozłotówki zamiast papierowych

Mennica Państwowa przystąpiła do próbnego wybijania nowych, srebrnych pięciozłotówek z wizerunkiem kobiety i godłem Państwa.

Czynione są również próby nad dobraniem odpowiedniego składu chemicznego niklu, który posłużyć ma dla nowych monet złotych.

Wybory do Izby przemysłowo-handlowej w Warszawie

Wybory do Izby Przemysłowo-Handlowej okręgu warszawskiego (okrąg obejmuje miasto Warszawę i woj. Warszawskie) odbędą się dnia 24 czerwca r. b. Na posiedzeniu komisji wyborczej w dn. 30 kwietnia b. r. ustalono termin wyłożenia list do przeglądu na czas od 17 do 30 maja b. r. włącznie. Warszawa podzielona została na 24 obwody, województwo zaś na 36 obwodów. Termin składania list kandydatów z grupy handlowej upływa z dniem 6 czerwca. Grupy bankowa i przemysłowa list wogóle nie składają, gdyż wybierają systemem większościowym.

Wybory do innych izb przemysłowo-handlowych na terenie b. zaboru rosyjskiego zarządzane będą prawdopodobnie w lipcu lub sierpniu, a odbędą się we wrześniu lub październiku b. r.

Wystawa łowicka

W czasie od 19 maja do 3 czerwca r. b. odbędzie się w Warszawie w lokalu Macierzy Szkolnej (Krak. Przedm. 7) wystawa łowicka mająca stanowić niejako pokaz strojów czterech pokoleń łowickich, oraz całej twórczości ludu łowickiego. Wystawa zawierać będzie prócz tego piękną kolekcję łowickiej sztuki ludowej, zakupioną dla organizowanego obecnie muzeum w Katowicach.

Cech Mistrzów Rzeźniczych w Łodzi

zawiadamia swych członków, że we wszystkich sprawach ogłoszeniowych i reklamowych, winni się zgłaszać do sekretariatu Cechu, ul. Kopernika 46.

GIEŁDY

OFICJALNA GIEŁDA WARSZAWSKA.
Warszawa, dnia 4 maja 1928 r. (A. W.)
GOTÓWKA.

Włochy — 45,98
Nowy Jork — 8,90
Holandia — 359,51
Belgia — 124,49
Londyn — 43,505
Paryż — 35,075
Praga — 26,415
Szwajcaria — 171,75
Wiedeń — 125,45

Tendencja spokojna

AKCJE.

Bank Dyskontowy — 131
Bank Handlowy — 123
Bank Polski — 162—161,50—161,75
Bank Zachodni — 35,75
Bank Przem. Lwów — 105
Spółki — 90,50
Spless — 162,50
Chodorów — 152
Firlej 56—55
Wegiel — 95—94,50
Cegielski — 50
Lilpop — 43,50
Modrzejów 50,25—49,75
Norbiln — 197
Ostrowieckie S. B. — 115—115,50
Parowozy — 46—47,50—47
Pocisk — 11,75
Starachowice — 64,75—63,75
Spirytus — 39
Dolarówka — 78,50—79,25
45% Listy zast. ziemskie — 55
50% Listy zast. m. Warszawy — 59,85
80% Listy zast. m. Warszawy — 77
4,50% Listy zast. m. Warszawy 56

Tendencja słabsza

Niezwykły dramat dokumentalny, nazwany przez prasę całego świata

„WIELKA PARADA” NA MORZU

BITWA MORSKA przy wypach FALKLANDZKICH

(Tragedja nocy dnia 8 grudnia 1914 r.) Wstrząsająca epopea oceaniczna, ilustrująca zmagania się dwóch największych potęg morskich XX wieku. Historyczne postacie lorda Fischera i admirałów Sturdee i von Spee. Według jednogłośnej opinii, fachowców i publiczności film ten przewyższa pod wszystkimi względami słynny, a zabroniony w Polsce obraz p. t.

Dziś i dni następnych!

Najgroźniejsza w historii świata bitwa morska,
która zniszczyła niemiecką potęgę morską!
Huragan ognia i żelaza!

Kolosalne morskie w szale zagłady!

Rozpętany moloch na oceanie!
Szalony wyścig bohaterstwa i brawury!

„Pancernik Potemkin”

Dwojakie skutki miłości

Znanego profesora i uczonego oprowadzano w medjolańskim szpitalu dla umysłowo chorych.

Lekarz naczelny zaprowadził profesora do celi, w której znajdował się pewien młody człowiek.

„Ten chory — oświadczył lekarz — jest absolutnie nieszkodliwy. Znajduje on się u nas od dwóch przeszło lat. Biedak tak sobie wziął do głowy, że dziewczyna jego wzgardziła nim, że zwarjował. Od tego czasu bawi się stale laleczką”.

W następnej celi umieszczony był drugi warjał z miłości, ale już biegunowo odmiennego typu.

„Jakżeż ten zwarjował” — zapytał profesor.

„To ten, który ożenił się z ową dziewczyną”.

Oto jaskrawy dowód, jak miłość może paść ludziom na umysł. Istotnie, miłość jest cudna, piękna niby wiosna, ale tylko w pozycji, w samych marzeniach. Ale nie w życiu. Żona, dzieci, teściowa... ojoj.

Nie pożądam żony bliźniego twego...

Człowiek, który zapomniał o dziewiątym przykazaniu Bożem

Przygody niefortunnego donżuana

Od szeregu lat rodzina X. w Stryju żyła w najlepszej przyjaźni z rodziną Y. Wzajemne odwiedziny, „Five o'clock” wyjazdy itd. Z biegiem czasu na firmamencie tej przyjaźni poczęły się gromadzić chmury. Pan X. zapłonął bowiem gwałtowną miłością ku pani Y. W pierwszym rzędzie zwróciło jej uwagę, że odwiedziły jego stale mają miejsce w czasie nieobecności jej męża, a nadto zachowanie się jego było drogowąskazem, do czego zmierzają i dąży.

Z jednej strony mile potechtały jej próżność skierowane ku niej amory ze strony przystojnego p. X., z drugiej zaś nie miała chęci zejść na manowce. W walce między chęcią poflirtowania a poczuciem obowiązku cnota wyszła zwycięsko. Postanowiła jednak dać donżuanowi porządną lekcję moralności. Nasz amant, sądząc z zachowania się partnerki, że jest bliskim upragnionego celu, stracił równowagę i stał się natarczywy, a następnie postawił niedwuznaczną propozycję, przyczem zaofiarował znacznie większą kwotę na wypadek wysłuchania jego prośby. P. Y. pozornie zgodziła się na propozycję, przyjęła kwotę jej zaofiarowaną, przyczem umówiono spotkanie w hotelu we Lwowie.

W oznaczonym czasie p. X. wyelegantowany na „ostatni guzik” zjawił się w hotelu, gdzie znajdowała się bogdanka jego serca. W chwili, gdy miał zamiar ucałować p. Y., z kotary wyszedł jej mąż, a za nim żona nie fortunego donżuana, trzymając w ręku „cor

Wszechpolski Zjazd przedstawicieli fryzjerstwa

Konkurs czesania o mistrzostwo Polski oraz wystawa prac włosowych i urzędzeń fryzjerskich w Poznaniu

Stowarzyszenie Pracowników Fryzjerskich w Poznaniu urządza w Zielone Świątki ogólnokrajowy zjazd fryzjerów z konkursem czesania o mistrzostwo Polski i trzema działami wystawy zawodowej. W konkursie uczestniczyć mogą wszyscy fryzjerzy i fryzjerki z całej Polski bez względu na przynależność organizacyjną, a ponieważ brak adresów do poszczególnych kolegów i organizacyj uniemożliwia dotarcie do wszystkich, dlatego uprasza się na tej drodze o bezpośrednie zwracanie się zainteresowanych pod podanym adresem.

Zaznaczyć wypada, że wspomniana impreza, pomyślana na szerszą skalę, znajduje żywe zainteresowanie tak w kraju, jak zagranicą, czego dowodem, że sławą światową cieszący się twórca fryzury a la garconne, p. Antoine z Paryża przyrzekł swój współ-

udział, pozatem z demonstracjami specjalnymi zgłosiły się także firmy zagraniczne.

Przypuszczając należy, że pp. fryzjerzy ze wszystkich dzielnic kraju staną do apelu, by współzawodniczyć o zaszczytne miano mistrza Polski.

Wszelkich informacji udziela prezes p. L. Kuczkowski we firmie Wojkowskiego, Poznań, ul. Półwiejska 5.

Jaką pogodę będziemy mieli w maju?

Przewidywanie dalszych trzęsień ziemi, huraganów i innych klęsk żywiołowych

Poniżej zamieszczamy prognozę pogody na maj, podaną przez polskiego astronoma p. F. Prengla z Bydgoszczy, którego przepowiednie zarówno odnośnie do pogody, jak do zjawisk atmosferycznych i fenomenów żywiołowych w Europie wykazały do tej pory zdumiewającą trafność. P. Prengel określa przebieg pogody w maju następująco:

Pod względem temperatury miesiąc maj będzie przeciętnie ciepły, przyczem zaznaczyć trzeba, że większe ocieplenie nastąpi w pierwszej połowie miesiąca, przy pogodzie przeważnie słonecznej.

Przejsiowe ochłodzenia oczekiwane są około 10, 19 i 25 maja. W ciągu pierwszej dekady miesiąca można się spodziewać na terenie Polski lokalnych nocnych przymrozków, (jest to niewątpliwie w związku z wiatrem wschodnim, który w tym roku wieje u nas dość często). Opady przewidywane są, jak na maj, dość skąpe.

Krytycznymi dniami miesiąca maja są: 7, 15, 17, 20, oraz dni od 24 do 28. „Krytyczność” wzmiankowanych dni jest wyni-

Ekshumacje zwłok

na żądanie tłumy

W marcu r. ub. w kopalni „Baska” pod Gołonogiem na G. Śląsku, 4 robotników zostało zatrutych gazami. — Po stwierdzeniu śmierci, robotników pochowano na tamtejszym cmentarzu. Przed kilku tygodniami ludność została zaniepokojona pogłoskami, iż z grobów wydobywają się jęki. Liczne tłumy zebrały się przed urzędem policyjnym, domagając się rozkopania grobów. Władze, chcąc przywrócić spokój, zmuszone były dokonać ekshumacji zwłok, na skutek której mieszkańcy Gołonoga nawierzyli dopiero w śmierć robotników.

kiem aspektów planetarnych, których wpływ uwydatnia się w dzień oznaczony, względnie zaczyna się uwydatniać w jeden lub dwa dni przedtem i trwa także dzień — dwa, po dniu krytycznym wymienione dni maja przyniosą zaburzenia atmosferyczne — wichry, burze i grady w niektórych okolicach.

(Tu p. Prengel podaje uwagę, stojąca już poza prognozą bezpośrednią pogody na maj w Polsce, że w dni oznaczone krytycznie maja można przewidywać także trzęsienia ziemi a druga połowa miesiąca odznaczać się będzie szczególną w tym kierunku skłonnością. Jest to już oczywiście dziedzina mniej zbadana wpływu konstelacji planetarnych na ziemię, ale pod tym względem przepowiednie p. Prengla pokrywają się wcześniej ogłoszonymi zapowiedziami uczonych geologów i wulkanologów).

W dalszym ciągu swoich zapowiedzi p. Prengel, znowu odbiegając od bezpośredniej prognozy pogody, przypomina, że na dzień 19 maja (w godz. południowych) przypada całkowite zaćmienie słońca, które aczkolwiek u nas niewidziane, wywrze także swój wpływ i na Polskę. Wpływ ten zaś ma być ujemny — mianowicie ma złe oddziaływać na zasiewy i spowodować w następstwie zły urodzaj, a jednocześnie klęski żywiołowe.

W dniu 25 maja również ujemny wpływ wywrzeć może konjunkcja planet Marsa i Uran, zapowiadająca na okres dalszy zaburzenia atmosferyczne w lecie niezwykle, przy czem ten ostatni „aspekt” ma mieć szczególnie ujemny wpływ na Małopolskę, a nie wyjąta z pod niego jest cała Polska.

(Tu zachowując wszelki respekt dla astroplanetarnych horoskopów wogóle i horoskopów p. Prengla w szczególności, musimy życzyć, aby jego dwie ostatnie przepowiednie najkompletniej się nie sprawdziły — nawet bez względu na niego, natomiast ze względu na naszych czytelników i wszystkich tych obywateli państwa, którzy jeszcze nie są naszymi czytelnikami).

pus delicti” w postaci kwoty 500 zł. wręczył jej p. Y. Nasz bohater zapomniał języka w gębie i był bliski zemdlenia.

P. X. przez szereg dni po tem zajściu, cierpiał na ból zębów, a przynajmniej miał usta podwiązane, a nadto czoło jego miało wyraźne ślady... namacalnych dowodów miłosnych ze strony własnej żony.

P. X. po tej dosadnej lekcji przyrzekł poprawę. Czy dotrzyma... przyszłość dokaże.

Ile ludzi chodzi codziennie do kina?

Na całym globie ziemskim znajduje się obecnie 52.000 czynnych teatrów kinowych. Kina te mogą pomieścić 21 milionów osób. Je śli przypuścimy, iż każde z tych 52.000 kin urządziłby jeden tylko seans, na którym będzie wyprzedanych tylko 50 proc. miejsc, to przekonamy się, iż co wieczór 11 milionów ludzi uczęszcza do kina. W rzeczywistości liczba ta jest jednakże większa.

Największą liczbę kin posiadają oczywiście Stany Zjednoczone, a mianowicie: 25.000 sal, w których może się pomieścić jednorazowo 11 milionów osób. Drugie miejsce z kolei zajmuje Europa, która liczy 22.000 teatrów kinowych z 8 milionami miejsc siedzących. Na trzecim miejscu znajduje się Azja z 3.000 kin, mogących pomieścić 600.000 wi-

dzów, dalej Australia z 1.200 kinami o 350 tys. miejsc i wreszcie na szarym końcu Afryka, która posiada dotychczas tylko 800 kin mieszczących 200.000 ludzi. Tak więc cała Afryka posiada tylko dwa razy więcej kin, niż Berlin, który ma ich sam 420.

Kapitały zaangażowane w światowym przemyśle filmowym sięgają już dzisiaj olbrzymich sum i obliczane są na 2 i pół do 3 miliardów dolarów. Największy udział w tych kapitałach ma przemysł filmowy Stanów Zjednoczonych, który pod względem wysokości inwestowanych kapitałów, zajmuje trzecie miejsce w kraju po przemyśle metalurgicznym i naftowym. Żaden rodzaj przemysłu nie może się poszczycić tak raptownym i potężnym wzrostem, jak przemysł filmowy.

Jerzy Natęca

Największe szczęście

(Humoreska)

— ...nie wzortujcie się jednak — kończył swoje przemówienie pan Ireneusz Klapski — na owych modnych małżeństwach, zapatrzonych na nowożytny Babilon — Paryż, na małżeństwach, które dzieci uważają za niepożrebny balast.

Ja wam to mówię, ja com przeżył czterdzieści ośm lat na tym świecie i z niejednego pieca chleb jadłem: dzieci są błogosławieństwem bożem i największym szczęściem, jakie was spotkać może na ziemi.

Usiadł ciężko, wycierając podejrzaną białości chusteczką, spoczną, czerwoną, twarz.

— Wiwat! Niech żyje! — krzyknęli goście zgromadzeni na weselu u Pomykałskich, których najmłodsza córka, dwudziestoczteroletnia Mania, połączyła się przed godziną węzłem małżeńskim z Heljodorem Skrybnickim, kancelistą w miejscowym urzędzie skarbowym.

— Zdrowie młodych; za pomyślność przyszłego pokolenia, wiwat! — podchmieleni nie co goście wznosili gromkie toasty i uśmiechali się zartobliwie, patrząc na panią Marję.

Jeden tylko profesor Żabicz nie brał udziału w ogólnej radości. Nachylił się w stronę swojej sąsiadki, może osmnastoletniej skromnej paniutki, u której przemówienie Klapskiego o dzieciach, wywołało rumieńce wstydu na twarzy i szepotał jej do ucha:

— Ciekawym skąd taki Klapski może tak śmiało twierdzić, że dzieci są błogosławieństwem bożem i największym szczęściem. Kawaler od urodzenia... hm!... zresztą w dzisiejs-

szych czasach wszystko jest możliwe, tembardziej, że w starym piecu, jak to mówią, djabieł pali; nie prawdaż pani dobrodziejko?

„Pani dobrodziejka”, która po raz pierwszy w swoim życiu widziała Żabicza odsunęła się od niego mocno zgorszona.

— Geś — mruknął pod nosem Żabicz.

Tymczasem radość biesiadników doszła do kulminacyjnego punktu i ucztą weselną miała się ku końcowi.

Pierwszy z gości weselnych odchodził Klapski, a żegnając się z młodą parą powiedział:

— Licz na mnie Heljodorze. Po mej śmierci każdemu z twoich przyszłych dzieci coś się dostanie. Nie zapomną o mnie rychło i zawsze mieć będą przed oczyma Klapskiego — uśmiechnął się.

Ze łzami w oczach i miną pelikana, który własną krwią nakarmił swoje dzieci, dotknął wilgotnymi wargami do czoła pani Marji i ucałował serdecznie szarozółte policzki Skrybnickiego.

Mania ze wzruszeniem ucałowała ramię Klapskiego, a Heljodor zawisł na jego szyi powtarzając:

— Dobroczyńco... dobroczyńco.

Wreszcie Klapskiemu udało się uwolnić z objęć Skrybnickiego.

Dowiedzenia — Po jego wyjściu wszyscy zwrócili się do państwa Skrybnickich z hałaśliwymi powinszowaniami.

Ireneusz Klapski uchodził w całym miesiącu za zamożnego człowieka. Od dziesięciu

lat nie pracując wcale żył więcej niż dostatek i zajmował trzypokojowe mieszkanie bogato umeblowane i urządzone z pewnym komfortem.

— Ma napewno znaczne kapitały złożone w bankach — twierdzono powszechnie — to też aluzja Klapskiego o obdarowaniu przyszłych spadkobierców nazwiska Skrybnickiego miała duże znaczenie, tembardziej, że Klapski był dalekim krewnym pana młodego.

Upłynął rok, a niebo nie pobłogosławiło potomstwem państwa Skrybnickich. Pan Heljodor martwił się tem niezmiernie i czynił gorzkie wymówki swojej żonie.

Wreszcie po dwóch latach zgodnego pożycia małżeńskiego Skrybnicki z triumfalną miną udał się do Klapskiego i witając go oświadczył radośnie:

— Córka!
— Szkoda, że nie syn, — odparł Klapski.
— Będzie i syn.
— Daj Boże.

Klapski trzymał do chrztu pierwszą latorośl Skrybnickich; na imię dano jej — Ireneusz.

A po roku przyszedł znowu na świat syn — Zygmunt, po dwóch latach córka — Janina.

Teraz można już było zastosować pewną regułę: po córce następował syn i odwrotnie; tak co dwanaście miesięcy!

Ale że niema reguły bez wyjątków, więc w dziewiątym roku swego pożycia małżeńskiego pani Marja powiła bliźnięta — dwie śliczne córeczki.

Pan Heljodor zaczął się nie na żarty niepokoić. Miał już w domu osiem krzykliwych pociech, a pensja jego nie wystarczała na wyżywienie tak liczego potomstwa. Miał wprawdzie Skrybnicki w perspektywie spadek po Klapskim, ale ten pomimo pięćdziesięciu siedmiu lat wieku nie miał najmniejszej ochoty do przenoszenia się na inny świat.

— Pójdę do Klapskiego i poproszę go o pożyczkę — postanowił.

Zastał Klapskiego w łóżku.

— Chory jestem — przywitał go gospodarz.

Skrybnicki życzył mu w duchu rychłej śmierci, ale głośno powiedział:

— Wuj świetnie wygląda i nas wszystkich przeżyje. — O pożyczce nie wspomniął jednak nie chcąc być natrętnym.

W trzy dni po bytności u Klapskiego Skrybnicki dowiedział się o jego śmierci.

— Wszystko co posiadał — mówił znajomym — zapisał moim dzieciom.

Winszowano mu, życząc w duchu nagłej i niespodziewanej śmierci.

Po pogrzebie, którym zajął się pan Heljodor od znajomego żydka pożyczając pięćset złotych, zawezwał go do siebie miejscowy rejent i oświadczył, wręczając mu pakiet, sporych rozmiarów.

— Depozyt nieboszczyka Klapskiego dla pańskich dzieci.

Skrybnicki z wielką niecierpliwością pozrywał pieczęcie i rozwinął pakiet.

— Włosy zjeżyły mu się na głowie; ujrzał fotografie Klapskiego.

— Jedna, druga, trzecia — przeliczył wszystkie — ośm.

— A-a-a pieniądze — wyjął pan Heljodor.

— Poza długami zmarły nic więcej nie posiadał. Umeblowanie mieszkania nieboszczyka, zgodnie z jego życzeniem, zostanie sprzedane, a pieniądze osiągnięte z tego tytułu — przeznaczone są na zapłacenie długów.

— Bodajby ci język sparaliżowało stary oszuście — kłął w duchu Skrybnicki po wyjściu od rejenta, myśląc o Klapskim. — Błogosławieństwo Boże, największe szczęście, obiecywał „coś” zapisać. Gdybym był wiedział.

